

గీతా ప్రతిభ

10047

విద్యా

శ్రీ బులుసు సూర్యప్రకాశ శాస్త్రి

ప్రకాశకులు :

సాధన గ్రంథమండలి, తెనాలి.

కాపీరైటు]

[వెల : రు. 2-00

సర్వస్వామ్యములు

సాధన గ్రంథ మండలివి.

RG 65,6:9

10047

RG 65,6:9

దుందుభి

35 ~~24~~ H 47

ఆశ్వీజము

**S. V. Central
Library
and**

**Research Centre,
T. T. D. TIRUPATI**

Acc. No. **10047**

Date .....

ము ద్ర జ :

సప్తగిరి ఆర్ట్స్ ప్రింటర్స్

మారీసుపేట, తెనాలి 2

ఫోన్ నెం: 1191

గీతా గీత

గీత అనగా గీత భగవద్గీతయే గీత. ఇతరగీతలు గీతలు. దీని ఛాయారూప ధేయములు. గీతార్థము సుగమము దుర్గమమును. గీతార్థము ఉపనిషదర్థము ఒకటి. ఇది బాదరాయణ సూత్ర సమ్మతము. మనసులో నున్న సంప్రదాయార్థమును గీతాసమ్మితము చేయుటకు ప్రాచీన సాంస్కృతికులు నానాపథములు ప్రకాశింప జేసిరి. అధునాతనులు నుపేక్షింపదలచ లేదు. గీతామోద మున్నగాని తమ భావములను లోకము మూ చూడదని వారి వారి ఊహ.

నేటి ప్రపంచములో సభ్యభాష గీతానువాద వ్యాఖ్యలతో ఆత్మభూష కలదయినది. భారతభాష లన్నియు గీతావాసితము లయినవి. తెలుగునాడు గీతకు గీత పెట్టక తన నొసట గీతగీత నుంచుకొనుట ధన్యరేఖ.

గీతాప్రశస్తి బహుముఖము కాదు, సర్వతోముఖము. పురాణములు ఉపపురాణములు గీతాభినందనము చేసినవి. వానిలో పద్మపురాణప్రఖ్యా ఆవి స్మార్త్యము. గీత అష్టాదశాధ్యాయని. పాద్యము పదునెనిమిది అధ్యాయము లలో అష్టాదశాధ్యాయినీ ఫల సంకీర్తనము ప్రదర్శించినది. ఆ నిరుక్తమే శ్రీ ప్రకాశశాస్త్రి రూపిత “గీతాప్రతిభ.”

సహృదయుడు సర్వమిత్రుడు శ్రీకలగర నాగభూషణం చౌదరి సుహృదయతా చిహ్నముగా ఈ “ప్రతిభ” ఏలూరు “శ్రీ సాయీసుధ,” పత్రికలో ప్రకటితము; పాఠకుల కనుభూతమును. తెనాలి సాధన గ్రంథ మండలి గీతాపూజలో సూర్యప్రకాశశాస్త్రి ‘ప్రతిభ’ ను పుష్టికరించినది. భావుకపతిత లామోదసంవాద మనుభవించుతురేని శాస్త్రికృతము కృతము.

శ్రీపాద్మములోని ఫలశృతి, కథాఖ్యానగాథాదిరూపము. వానిని సామాన్యముగా మనభాషలో కథ అందుము. ఈ కథలకు స్వార్థతాత్పర్యము కలదా? చారిత్రక ప్రసిద్ధియున్నదా? గీత నెట్లేని యందరిచే నధ్యయనింప చేయవలయునని ఈ కథ లర్థవాదత్వము పొందెనా? కథాద్వారమునగాని యుపదేశ్యమున విశ్వాస ముదయింపదని యా రచయిత భావించెనా? అని నందిహోనులకు కలుగు సంశయమిది.

గీత సప్తశతి, అది విశిష్టమగు మహామంత్రము. మంత్రశక్తి కెన్నడును వినాశము లేదు. మంత్రశబ్ద మొకటేని యొకప్పుడేని యుచ్చరికము; కాని యది మహావీణాతంత్రీ నిక్కాణమై స్వరకాలము నవించును. ఆ నాదము ప్రాణికంతర్నాదానుగతమై విశ్వశక్తులకు విస్ఫురణము కలిగింపుడు ఉచ్చానమై యనుభూతి కందును అట నట నుండు ఆ యనుభూతులను విశ్వమయ విశ్వాతిగ దృష్టి గల మహాప్రమాత గుర్తించి పొదుపును. అట్లు పొదుపు పొందిన విశేషములే ఈ కథలు,

ఇవి కథలో కథ, కథలో కథగా భిత్తము లయినవి. ఇందు పాఠాంతరములు రూపాంతరము లుండవచ్చును. అన్నియు సంభావ్యములు. వీనిలో ఒక వర్గమునకు సంబంధించిన విశిష్టతలే కాక సర్వవర్గీయములును కలవు. మానవములే కాదు, అమానవములును కలవు. వీని నమ్ముట ఎట్లు? ఆనుకొన నక్కర్చలేదు. బౌద్ధుల జాతకకథలు అవధాన కథలు ఈ దృశ్యములెన్నియో కలవు. ఆ భారతీయులును ఇట్టి చిట్టి పొట్టి కథలం దాదృతమతులై యున్నారు. అయితే వారు వానిలో వాస్తవికతను చూడరు. గూఢమయిన ఆదర్శము నన్వేషింతురు. నిందా స్తుతులకు కథ లాయుధములని వారి భావన. భూతాత్మ భూతభావనుని భావించు భూతకోటి యోగ్య పరిణామమును పొందునన్న విశ్వసత్యము పాద్మ కథలలో నున్నది. పాపము పోవుట, పుణ్యము లభించుట కథలలో కన్పడును. ఇందు హేతువు

గీతాపారాయణము. సంప్రదాయప్రసిద్ధి కల సద్గురువు నమశ్శకుమన సమవ
దేశము పొందుట ఇందు ముఖ్యనిర్దిష్టము. గీతాప్రతిభ ఈప్రరోచన
మును సంపాదించ గలదు.

ఈదృశ మహత్తా ప్రభావితు డయిన బులుసు సూర్యప్రకాశ శాస్త్రి
గీతాఫలశ్రుతి నిట్లందించుటను హార్దముగా హర్షింతును గీతపై కోరిక
లెన్నియో కలవు. జాపకులు ఇతోధిక శ్రద్ధను గీతా మంత్రముపై
ప్రసరింప జేయుట యవసరము. అది విశ్వకాంతి.

గీతోపదేశము విశదముగా నేటికిని, ప్రబంధీకృతము కాలేదు.
సహృదయమిత్రుడు సాహితీసమితి సామితేయుడు శ్రీ గట్టి లక్ష్మీనర
సింహ శాస్త్రి, శంకరపథము ననుసరించి గీతాప్రబంధ ముదా తముగా
చేయదలచుట పాఠక తపఃఫలము. యోగవాసిష్ఠములోని అర్జునగీత గీతా
ప్రతిబింబము. అదియు సర్గబంధమై రావలయును. సాధనగ్రంథమండలి
సంకల్ప వాహినికి బులుసు వారి కృషి ఒక ప్రణాళిక. ఇది సాధకుల కాత్మ
ద్వారము.

గణేశ చతుర్థి

శాలి ౧౮౭౮

50
1924

జమ్మలమడక మాధవరామశర్మ.

—(•)—

అభిప్రాయము

శ్రీ చిరంతనానందస్వామివారు

(సంపాదకులు, రామకృష్ణప్రభ)

శ్రీబులుసు సూర్యప్రకాశశాస్త్రిగారిచే అనువదించబడిన “గీతా ప్రతిభ” ను స్థావీపులాకముగ పఠించి సంతసించితిని. పద్మ పురాణాంతర్గత మగు ‘గీతామాహాత్మ్య’ మిందు వివరింపబడియున్నది.

స్వధర్మ నిష్ఠా ప్రబోధకమయ్య స్వమత దురభిమాన తిమిరమునకు నూర్యోదయప్రాయమై, సర్వమత సామరస్య నిలయమగు తత్త్వగ్రంథ రాజము మతవాఙ్మయప్రపంచమున భగవద్గీతను మించినది—వీల? దీనితో తుల్యమగునది—వేఱొండు లేదు. నేటి మతకలహములకును కార్పణ్య ములకును రక్తపాతములకును మూలకారణము సరియగు రీతిని గీతా ప్రచారము కావించకుండుటయే కాని మరియొకటి కాదు.

గీతారవమందలి తాత్త్వికవేదాంతరత్నములను శ్రీ శంకర రామాను జాది భాష్యములును శ్రీ తిలక్ గీతారహస్యాదులును విశేషముగా విద్యా పంతులకు అందింపజేయఁజాలియుండ ఈ ‘గీతా ప్రతిభ’ జనసామాన్యము నకు గీతా పారాయణ ఫలమును కథారూపమునఁదెలుపఁ గలిగియున్నది.

ఇందలి శైలి చక్కగనే యున్నను, అందందుఁ గాననగు వ్యాకరణ స్థావీత్యములు పుస్తకమునకు న్యూనతనాపాదింపవని తలంతును. “నైవ వ్యాకరణజ్ఞ మేవ పితర” మ్మను మహాకవివాక్య మమోఘము కదా! వీరిట్టి గ్రంథముల ననేకము రచించి యితోధిక భాషా మత సేవలను జేయ శ్రీ రామకృష్ణభగవానుఁడు వీరికి చిరాయురారోగ్యదులను బ్రసాదించుఁగాక!

శ్రీరామకృష్ణమతము
మైలాపూరు, చెన్నపురి
21--10--1947

(సం) చిరంతనానందస్వామి

శ్రీ జగద్గురు వేదాంతాచార్య సార్వభౌమ
ఉపన్యాస రిత్నాకర, పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య

శ్రీ ౧౦౮ నిత్యానందేంద్ర సరస్వతీ స్వాములవారు
(ఉపనిషత్ స్వాములవారు)

ఉ ప ని ష ద్గీ తా వి హా ర్

“గీతా ప్రతిభ” చేరినది. చదివి చూచినాను. భగవద్గీతయందభిరు
చియు, ప్రామాణ్య బుద్ధియు ప్రతి నిత్యము చదివి పారాయణ చేయవలె
నను శ్రద్ధా భక్తులున్నా కలుగుచున్నవి. చాల బాగుగ నున్నది.

కాకినాడ

అనేక నారాయణ స్మరణలు

15-9-47

(సం) శ్రీ ఉపనిషత్ స్వామి

గీతాప్రతిభ కొన్ని పుటలు ప్రత్యక్షర శోధగా చదివితిని. సులభ
కైలిలో ఆబాల గోపాలముగా నక్షరాస్యు లందరును బఠించి భక్తి జ్ఞాన
వైరాగ్యములను సంపాదించు కొనుటకు నొక సోపానముగా నున్నది.
తేవలము వ్యావహారికమని వ్యావహారిక భాషయుగాదు. గ్రాంధికమని
గ్రాంధిక భాషయును గాదు. శిష్ట మహాజనుల భాషలో హృద్యముగా
రచించిన మీ పరిశ్రమ సర్వదా అభినందనీయ మని నేను సంతసించు
చున్నాను. ఇది పద్యాత్మకంగా రచించినచో మీరెంత జాగ్రత్తగా
రచించినను యతికొఱకును ప్రాసకొఱకును కొన్ని వ్యర్థపదములు (పడికట్టు
రాళ్లు) దొరలకుండెడి వికాపు, ఇప్పుడో అట్టిది యొక ఆకర్షణము కూడ

దొరలనే లేదు. అని సప్రతిజ్ఞముగా చెప్పడగిన మీరచన నెల్లరును అభి
నందింతు రని నాథావము. మీ వచన రచనలో నూటికి నేయొక పదమో
తప్ప సర్వమును గ్రాంధిక మయమే. కావుననే యిద్దానిని శిష్టమహాజన
భాషయంటిని. గీతాకర్తయగు శ్రీ కృష్ణభగవానుడు మీ భక్తికి మెచ్చి
మీకు నితోధికంగా సద్గ్రంథ రచనకు ప్రోత్సాహ మొసగి శ్రేయః
ప్రదాతయై యిహపరముల ననుగ్రహించి రక్షించుగాక. స్వస్తి.

క్షీరసాగరం, గవర్నరు పేట

శతావధాని

బెజవాడ 12-9-47

(సం.) చెళ్ళపిళ్ళ వేంకటశాస్త్రి

అమృత మంత్ర మయం గీతాస్వరూపం. అది అన్ని లోకముల
బహుముఖముల గానం చేయబడుతున్నది. వేదగానమునకు గూడ గీతా
సారమే మూలము. గీతా ప్రపంచములో భగవద్గీత అదిగీత. అది వాసుదేవ
ద్వాదశాక్షరీ విద్యా వివరణ రూపము.

గీత, అష్టాదశాధ్యాయాత్మకం కావటంలో కూడ వైశిష్ట్యం ఉన్నది.
వేణువేణు మహామంత్రములు ఆయా అధ్యాయములలో పొందుపరుపబడి
వివరముగా వ్యాఖ్యానింపబడి ఉన్నది.

గీతాశాస్త్రం, కృష్ణార్జున సంవాద రూపంగా, అయిదవ వేదంగా
గీతమైన మహాభారతంలో కృష్ణదైపాయన మునిచే స్వముఖతః గీత
మయింది. అంతటితోనే అది అన్ని ఆశ్రమముల వారికి అన్ని తరగతుల
వారికి గేయంగా ఉపదేశింపబడింది.

అంతతో తృప్తిపడక శ్రీవ్యాసముని, పామర బాలక పర్గానికికూడా
అందుబాటులో ఉండి ఆ స్తవ అలవడి, వారలకు అది ఉపాస్యం

కావడానికి తత్ప్రతిభను పద్మపురాణంలో పద్య మకలందవీందు సందోహంగా ప్రసరింపజేసి ప్రవహింపజేసినాడు. దాని మారు రూపమే ప్రస్తుత గీతాప్రతిభ.

ఈ గీతాప్రతిభ విద్వాన్ బులుసు సూర్యప్రకాశశాస్త్రి సరసలేఖని ద్వారా ప్రతిభావంతమయింది. ఇందు చిన్ని చిన్ని కథలే అయినా ఒకనాడు గీతా మహోపాసనతో ప్రతిభ గడించిన మహనీయుల దివ్య చారిత్రములు కీర్తింపబడి ఉన్నవి వానిలో వారివారి విచిత్ర అనుభవ విశేషములు సవిశేషముగా గీతము లయినవి. అవి ఆస్తికతతో సర్వజన సముపాస్యములు, అనవరత గేయములు.

గీతాపరాయణులై చదువరులు గీతాప్రతిభా సమగ్రపర్యాలోకన గౌరవంతో, గీతానుసంధానం చేసి, ఉపనిషత్ప్రతిపాద్యమయిన శ్రీకృష్ణ బ్రహ్మానంద రసమును ఆస్వాదించురుగాక.

మన బులుసుశాస్త్రి ఇతోధిక గ్రంథ సంకలనంతో సాధన గ్రంథ మండలీ మండనాయమానముగా ఆంధ్రజన ఆదరణార్హుడు అవుతాడని ఆశీర్వాదిస్తున్నాను.

తెనాలి. (సం.) గరిమెళ్ళ కృష్ణమూర్తి M. A. B. L.
సర్వజిత్ డాక్ట. కృష్ణ ప్రిన్సిపాల్ నల్గొండ

—o—o—o—

ఆర్యా!

మీరు పంపిన 'గీతాప్రతిభ' ను చూచితిని. అందు మీరు కూర్చిన కథలలో గీతా మాహాత్మ్యమే గాక బహువిధ ధర్మాధర్మ నిరూప

జము గూడ తానవచ్చుటచే నేతద్గ్రంథ ప్రాశస్త్యమినుమడించినది. భాష
ధారాళముగను, హృద్యముగను నున్నది.

సంస్కృతకళాశాల (సం) జటావల్లభుల పురుషోత్తము, M A.
కొవ్వూరు 19-9-47 (పిన్నిపాల్)

బ్రహ్మసూత్రములు అష్టాదశ పురాణములు మున్నగు గ్రంథ
రాజములను నిర్మించిన శ్రీవ్యాసభగవానునిచే మహాభారత మధ్యమున
శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదరూపముగ శ్రీమద్భగవద్గీత రచింపబడి ఈక్రమంబ
మున సర్వజనాదరణీయమై విరాజిల్లుచున్న సంగతి సర్వ జన విదితమై
యున్నది.

ఇట్టి భగవద్గీత యందలి పదునెనిమిది యధ్యాయముల యొక్క
మాహాత్మ్యమును, ప్రత్యేకముగా శ్రీపద్మపురాణోత్తర భాగమునమూలకర్త
లగు శ్రీ వ్యాసభగవానులే కథారూపమున విశదముగా వర్ణించి యున్నారు.
అభాగమును "గీతాప్రతిభ" అను పేరుతో సాధన గ్రంథమండలి తరపున
శ్రీ బులుసు సూర్యప్రకాశశాస్త్రి ఆంధ్రీకరించెను.

నేనీ పుస్తకమును మూలమును నమీపమున నుంచుకొని కొన్ని భాగ
ములు మాత్రమే చదివియున్నాను. మూలమున నున్న కథా భాగములను
చాలా భాగము క్రోడీకరించి చక్కని శైలిలో అబాల సాధారణముగ
తెలియునటుల వ్రాసి యుండుట మిక్కిలి ముదాపనము

సంస్కృతభాషా పరిచయములేని జన సముదాయమునకు మూలముచే
గీతామాహాత్మ్యమును గ్రహించుట దుర్లుభమగుటచే నట్టివారలకుగూడనుచో
ధకమగునీగ్రంథము గీతా మాహాత్మ్యమును బోధించి యుత్తేజకము గాగల
దనుటయందు సందియ మెంతమాత్రము లేదు.

శ్రీ గీతాకర్తయగు శ్రీ కృష్ణభగవానుడు తనచే నర్జనునకు నుపదేశింప బడిన గీతయొక్క మాహాత్మ్య ప్రతిపాదకమగు నీ “గీతాప్రతిభ” యను పుస్తకమును లోకమున ప్రకాశింప చేయుగాత యని యా భగవానుని ప్రార్థించుచున్నాను.

తర్కవేదాంతసారస్వభౌమ

గొడుగుపేట, బందరు

(సం.) మండలీక వేంకటశాస్త్రి

30—0—47

పాంగవేద పాఠశాల

శ్రీకృష్ణుడు సర్వ వేదార్థసారమైన గీతామృతము భారత భూమిని వర్షించినాడు. వ్యాసమహర్షి దానిని భారత మహాకలశమున సేకరించినాడు. మతాచార్యులందరు దానిని పరమ ప్రమాణముగ గ్రహించి వ్యాఖ్యానించి నారు. పైదికధర్మ నిరతులు దానిని పవిత్రతమముగ పూజించుచున్నారు. ప్రపంచమంతయు దానిని అనువదించుకొన్నది.

భారత సంహితయందు భగవద్గీతను సంగ్రహించుటతో వేద వ్యాసుడు తృప్తిచెందలేదు. మరల దాని మాహాత్మ్యమును పద్మపురాణమున పదునెనిమిది యధ్యాయములలో కీర్తించినాడు. అందలి విషయమునే ఈ గీతాప్రతిభ రూపమున మా సూర్యప్రకాశ శాస్త్రి తెలుగు దోసిళ్ళకం దించినాడు.

ఇందలి, ఒక్కొక్క యధ్యాయము భగవద్గీతలో నొక్కొక్క యధ్యాయమునకుగల మాహాత్మ్యమును మనోహరములగు కథలతో వర్ణించినది. భాషయు శైలియు మనోజ్ఞముగ సులభముగ నలలారుచున్నవి.

చిరంజీవి మా సూర్యవ్రకాశశాస్త్రి ధర్మజ్ఞానాభి వృద్ధి సాధకములగు
గ్రంథములు యితోధికముగ సంతరింప గలడు. ఇతి శుభాశీః

తె నా లి (సం.) త్రిపురారిభట్ల వీరరాఘవస్వామి
25-9-47 తెనాలి సంస్కృత కళాశాల పూర్వాధ్యక్షులు,
సాహితీసమితి ఉపాధ్యక్షులు,

గీతాప్రతిభ ఉన్నంతలో ఇప్పటికి బాగానే ఉన్నది. సలహారంగా,
ఈ ప్రతిభ ప్రతిదావంతం కావరెనంటే, గీతానుసంధానం సవిమర్శంగా
పాఠక లోకానికి అందజేయవలసిన అవసరం ఉన్నదని నా మనవి
అప్పుడుకాని గీతాపాఠకులు, అనందరసోపాఠకులు కారు పాఠన గ్రంథ
మండలి అట్టి సాధనములను త్వరలో సమకూర్చుకొంటుందని ఆశిస్తున్నాను.

తె నా లి (సం.) గట్టి లక్ష్మీనరసింహ శాస్త్రి,
2-10-47 సాహితీ సమితి.

గీతానుసంధానము

ఉత్పన్నకులధర్మాణాం మనుష్యాణాం జనార్దన!

నరకే నియతం వాసో భవతీ త్యనుశుశ్రుమ. ౧-౪౫

కులధర్మభ్రష్టులు దీర్ఘకాలము నరకములలో పడియుందురని శాస్త్ర
ములవలన వినికిడి.

నిత్యః సర్వగతః స్థాణు రచలోఽయం సనాతనః. ౨-౨౪

ఈ ఆత్మ, నిత్యము, సర్వవ్యాపి, కూటస్థము, అచలము, అది తెలియ బడనిది.

కర్మణ్యేవాధికారస్తే మా ఫలేషు కదాచన,

మా కర్మఫలహేతు ర్భార్యతే సంగోఽస్త్వికర్మణి. ౨-౪౭

కర్మములను చేయుటయే నీవిధి. కాని, వానిఫలములను పొందుట యందు నీకెట్టి హక్కు లేదు. అంతయుగాక, కర్మ ఫల తృప్త్యు నీకు ఉండకూడదు. అట్లని విహితకర్మములను నీవు విడనాడను కూడదు.

శ్రేయాః స్వధర్మోవిగుణః పరధర్మాత్స్వనుష్ఠితాత్,

స్వధర్మే నిధనం శ్రేయః పరధర్మో భయావహః. ౩-౩౫

చక్కగా నిర్వహింపబడిన పరధర్మము కంటె విగుణమైనను స్వ ధర్మము మేలు. అందువలననే, స్వధర్మమునందు ఉండి మరణము సంభ వించినను మేలే. కాని, తనకు విహితము కాని పరధర్మము నాచరింప బూనిన, అది విషమపరిణామమును దెచ్చి పెట్టక మానదు.

పరిత్రాణాయ సాధూనాం వినాశాయ చ దుష్కృతాం,

ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యుగేయుగే. ౪-౪

అసాధువులను శిక్షించి, సాధువులను రక్షించి తద్వారా ధర్మమును లోకములలో నెలకొల్పుటకు నేను ప్రతియొక యుగమున అవతరించు చుందును.

యోంతస్సుఖోంతరారామ స్తథాంతర్జ్యోతి రేవ యః,

స యోగీ బ్రహ్మనిర్వాణం బ్రహ్మభూతోధిగచ్ఛతి. ౫-౨౪

ఎవడు బహిః ప్రవృత్తిలేక, అంతస్సుఖుడై, అంతరమునందే క్రిడించుచు, అతర్ధృష్టి కలిగియుండునో ఆయోగి బ్రహ్మభూతుడై, ఇహ లోకమునందే బ్రహ్మనిర్వాణమును పొందును.

యో మాం పశ్యతి సర్వత్ర, సర్వంచ మయి పశ్యతి,
తస్యాహం న ప్రణశ్యామి, స చ మే న ప్రణశ్యతి. ౬-౩౦

నన్ను అనగా అత్మను సర్వభూతములయందును, సర్వభూతములను అత్మయందును, ఎవడు చూచుచుండునో, వానికి నేనెన్నడు దూరము గాను, అతడు నాకు దూరము గాడు.

దైవీ హ్యేషా గుణమయీ మమ మాయా దురత్యయా,
మా మేవయే ప్రపద్యంతే మాయా మేతాం త ర న్ని తే

నామాయ త్రిగుణాత్మిక మైనది. అది ఆలోచికము. కావున దాని నెవరును దాటలేరు. కాని, సర్వభావేన నన్నాశ్రయించిన వారు మాత్రము నా మాయను దాటగలరు.

అంతకాలే చ మా మేవ స్మరన్ముక్త్యా కశేబరమ్,
యః ప్రయాతి స మద్భావం యాతి నాస్త్యత్రసంశయః.

అవసానకాలమున నన్ను స్మరించుచు కశేబరమును వికచినవాడు నా భావమునే తప్పక పొందును.

అనన్య్యా శ్చింతయంతో మాం యే జ.నాః పర్యవ సతే,
తేషాం నిత్యాభియుక్తానాం యోగ క్షేమం వహోమ్యహమ్.

నిత్యయుక్తులై ఇతరకామన లేక నన్నే ఆరాధించు వారల యోగ క్షేమమును నేనే వహింతును.

మన్ననా భవ మద్భక్తో మద్యాజీ మాం సమస్కరు,
మామే వైష్యసి యుక్తైవ మాత్మానం మత్పరాయణః.

నాయందే మనసు నిలిపి, నాభక్తి చేయుచు, నన్నే యజనించుచు నన్నే, సమస్కరించుచుండుము. ఇట్లు మత్పరాయణుడవై మెలగుదువో నన్నే పొందుదువు.

అహం సర్వస్య ప్రభవో మత్తః సర్వం ప్రవర్తతే,
ఇతిమత్వా భజంతే మాం బుధా భావసమన్వితాః ౧౦-౮

సమస్తమునకు మూలకారణము నేనే. నావలననే సర్వము ప్రవర్తించుచున్నది. అని యెఱిగి జ్ఞానులు మద్భావసమన్వితులై నన్నే భజించుచుండురు.

మత్కర్మకృత్ స్మత్పరమో మద్భక్తః సంగవర్జితః,
నిర్వైరః సర్వభూతేషు య స్సమామేతి పాండవ!

నేనే పరాయణముగా నాబుద్ధితో కర్మల నాచరించుచు నా భక్తికలిగి సంగ మెడసి, సర్వభూతములయందు వైరభావము సేయని యోగి నన్నే పొందును.

శ్రేయోహి జ్ఞానమభ్యాసాత్, జ్ఞానాధ్యానం విశిష్యతే,
ధ్యానా త్కర్మఫలత్యాగః, త్యాగాచ్ఛాంతి రనంతరమ్

అభ్యాసముకంటె జ్ఞానము, జ్ఞానముకంటె ధ్యానము, ధ్యానము కంటె, కర్మఫలత్యాగము శ్రేష్ఠము. ఇట్టిసర్వోత్కృష్టమైన కర్మఫలత్యాగ మలవడినవాడు పరమశాంతినొందును. ౧౧-౧౨

అనాదిమ త్పరం బ్రహ్మ న సత్త న్నాస దుచ్యతే.

అనాదిమైన పరబ్రహ్మను నత్తు అనిగాని, అనత్తు అనిగాని చెప్ప
వీరులేదు.

గుణా నేతా నతీత్య త్రీన్ దేహీ దేహసముద్భవాన్,
జన్మమృత్యుజరాదుఃఖై ర్విముక్తైః మృత మశ్నుతే.

దేహ కారణములైన సత్వ రజ స్తమో గుణములను కూడ అతి
క్రమించిన దేహీ జన్మమృత్యుజరాదుఃఖ నిర్ముక్తుడై, అమృతత్వమును
బొందుచున్నాడు.

న త డ్భాసయతే సూర్యో న శశాంకో న పావకః,
య ద్ధత్వా న నివర్తంతే త ధ్ధామ పరమ మమ. ౧౫-౬

పరమమైన నాపదమును పొందినవారు తిరిగి సంసారబంధమునకు
రారు. ఆ నా పరిమపదమును సూర్యుడుగాని, చంద్రుడుగాని, అగ్ని
గాని ప్రకాశింపజేయలేదు.

త్రివిధం నరక స్వేదం ద్వారం నాశన మాత్మనః,
కామః క్రోధస్తథా లోభః, తస్మాదేతత్త్రియంత్యజేత్.

కామము, క్రోధము, లోభము అను నీ మూడును నరకద్వారములు.
అత్యనాశనమునకు కారణములు. కావున బుద్ధిమంతుడైనవా డీ త్రికమును
తప్పక విడువవలెను.

అశ్రద్ధయా హుతం దత్తం తప స్తప్తం కృతం చ యత్,
అస ది త్యుచ్యతే పార్థ! స చతత్రేప్యత్య నో ఇహ.

శ్రద్ధారహితముగ చేయబడు యజ్ఞ దాన తపః కర్మలన్నియు వ్యర్థ
ములు. వానివలన ఇహలోకమునగాని, పరలోకమునగాని ఫలముకూన్యము.

సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మా మేకం శరణం వ్రజ,
అహం త్వా సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మాశుచః.

సమస్తధర్మములను త్యజించి, సర్వాత్మభావేన నన్నే శరణు
పొందుము. నేను సర్వపాపములనుండి నిన్ను విముక్తుని జేయుదును.
విచారపడకుము.

౧౮-౧౧

“గీతా గంగోదకం పీత్వా పునర్జన్మ న విద్యతే”

శ్రీ కృష్ణ శృరణాష్టకమ్

శ్రీ హరియ ఙీ కృతమ్

సర్వ సాధన హీనస్య పరాధీనస్య సర్వతః |
 పాపహీనస్య దీనస్య శ్రీకృష్ణః శరణం మమ ||
 సంసారసుఖ సంప్రాప్తిః సముఖస్య విశేషతః |
 బహిర్ముఖస్య సతతం శ్రీకృష్ణః శరణం మమ ||
 సదా విషయ కామస్య దేహారామస్య సర్వథా |
 దుష్టస్వభావ వామస్య శ్రీకృష్ణః శరణం మమ ||
 సంసారసర్వదష్టస్య ధర్మభ్రష్టస్య దుర్మతేః |
 తాకికప్రాప్తి కష్టస్య శ్రీకృష్ణః శరణం మమ ||
 విస్మృత స్వీయధర్మస్య కర్మకూహిత చేతసః |
 స్వరూపజ్ఞాన శూన్యస్య శ్రీకృష్ణః శరణం మమ ||
 సంసారసింధు మగ్నస్య భగ్నభావస్య దుష్కృతేః |
 దుర్భావలగ్న మనసః శ్రీకృష్ణః శరణం మమ ||
 వివేకధైర్య భక్త్యాది రహితస్య నిరంతరం |
 విరుద్ధ కరణాసక్తేః శ్రీకృష్ణః శరణం మమ ||
 విషయాక్రాంత దేహస్య వైముఖ్య హృతసన్నతేః |
 ఇంద్రియాశ్వ గృతహీన్య శ్రీకృష్ణః శరణం మమ ||
 ఏతదష్టక పాలేన హ్యేతదుక్తార్థ భావనాత్ |
 నిజాచార్య పదాంభోజ సేవనో దైన్య మాప్నుయాత్ ||

విషయసూచి

అ.	ఫలము	పేజీ
౧. సుశర్మ	పూర్వజన్మస్మృతి	౧
౨. దేవశర్మ	ఆత్మజ్ఞానము	౬
౩. జడుడు	ప్రేతత్వవిముక్తి	౧౧
౪. భరతుడు	వృక్షములుగూడ తరించుట	౧౫
౫. పింగళుడు	పక్షులుగూడ తరించుట	౧౯
౬. జానశృతిమహారాజు	విష్ణురూపప్రాప్తి	౨౨
౭. శంకుకర్ణుడు	పితృదేవతలు, నీచజన్ములు తరించుట	౨౬
౮. బావశర్మ	బ్రహ్మరాక్షస విముక్తి	౨౯
౯. మాధవుడు	ప్రతిగ్రహణదోష నివారణము	౩౨
౧౦. ధీదబుద్ధి	సర్వాశ్రమ ధర్మఫలము	౩౬
౧౧. సునందుడు	రాక్షసవిముక్తి	౪౩
౧౨. బృహద్రథుడు	మృతసంజీవిని శక్తి	౫౩
౧౩. హరిదీక్షితుడు	చండాలత్వవిముక్తి	౫౮
౧౪. విక్రమవేతాళుడు	స్త్రీహత్యా జారత్వదోషనివారణ	౬౨
౧౫. కృపాణసరసింహుడు	పశువులుకూడ తరించుట	౬౬
౧౬. ఖడ్గబాహుడు	అమితసాహసము మోక్షము	౬౯
౧౭. దుశ్శాసనుడు	సర్వవ్యాధినివారణము	౭౨
౧౮. ఇంద్రుడు	సర్వయజ్ఞఫలము	౭౫

కల్యాణానాం నిధానం కలిమల

మథనం పావనం పావనానాం

పాథేయం యన్ముముక్షోః సపది

పరపద ప్రాప్తయే ప్రోచ్యమానం.

విశ్రామస్థాన మేకం కవివరవచసాం

జీవనం సజ్జనానాం

బీజం ధర్మద్రుమస్య ప్రభవతు

భవతాం భూతయే కృష్ణ నామ॥

బ్రహ్మాండానాం కోటిసంఖ్యాధికానాం

విశ్వర్యం యచ్ఛేతనా వా తవంశః,

ఆవిర్భూతం తన్నహః కృష్ణ నామ

తన్నే సాధ్యం నాధనం జీవనం చ॥

ఓ మ్

గీతా ప్రతిభ

ప్రథమాధ్యాయము

పార్థాయ ప్రతిబోధితాం భగవతా నారాయణేన స్వయం
 వ్యాసేన గ్రథితాం పురాణమునినా మధ్యే మహాభారతమ్;
 అద్వైతామృత వర్షణీం భగవతీ మష్టాదశాధ్యాయినీం
 అంబ! త్వా మనుసందధామి భగవద్గీతే ! భవద్వేషిణీమ్.

ఒకనాడు పార్వతి పర్వమేశ్వరునితో నిట్లనియె. “దేవా!
 తమయనుగ్రహమున నింతవరకు శ్రీహరిలీలల విను భాగ్య
 మబ్బినది. మీ ముఖమునుండి భగవద్గీతామాహాత్మ్యమును
 గూడ వినవలయునని కఠూహల మగుచున్నది సెలవిడు.”

అన సంతసించి హరు డిట్లు చెప్పదొడగె— ప్రియే !
 శ్రీ మహావిష్ణువును మన మెప్పుడు నుపాసించుచున్నాము.
 పూర్వ మా హరి శేషశయ్యపై నుండుసమయమున మంగళ
 దాయిని యగు శ్రీ మహాలక్ష్మి యిట్లు ప్రశ్నించెను. ‘నాథా!
 తాము సమస్త భువనముల కధిపతియై యుండియు నిట్లుదా
 సీచులై నిద్రాముద్రితులై యుండుటకు హేతువేమి?’

పన్నగ శాయి మహాలక్ష్మింజూచి యిట్లనె. “సుముఖ !
 నేను నిదించుటలేదు. అంతర్దృష్టిచే నామహేశ్వరీ శక్తిని

సాక్షాత్కారము జేసికొనుచుంటిని. దాని దర్శనమునకే గదా యోగులు, మీమాంసకులు మొదలగువారు పాటుబడుచుండిరి. ఆ మాహేశ్వరీ తేజము అజరము, ఆత్మరూపము, రాగ శోక వివర్జితము నై యున్నది. దానిని స్మరించు నన్ను నిద్రించు వానినిగా భావించుచున్నావు.”

“నాథా ! మీరు సృష్టిస్థితిలయకర్తలై యుండియు మీకు భిన్నమగు పరతత్వమును ప్రార్థించుటయు మీ రా పరతత్వము గలవారగుటయు నాశ్చర్యదాయకముగ నున్నది. కనుక నా పరతత్వమును గుఱించి తెలిసికొనుట కిచ్చగించుచుంటిని ”

“ఆత్మస్వరూపము ద్వైతాద్వైతములకు వేరుగాను, అద్యంతరహితముగాను నుండును. ఇదియే నా స్థిరమగు యథార్థరూపమై యున్నది. దీనిని గుఱించి గీతాశాస్త్రమున విపులముగా ప్రతిపాదించబడియున్నది.”

“ప్రభో ! పరమానందమయ్యను అవాఙ్మావనగోచరమగు నా పరతత్వమును గీతాశాస్త్ర మిట్లు చెప్పగలదు?”

అని యడిగిన అక్కీకి శ్రీ హరి యిట్లనియె.

కృణ సుశ్రోణీ వక్ష్యమి గీతాను స్థితి మాతృనః ।

వక్త్రాణి పంచ జానీహి పంచాధ్యాయా ననుక్రమాత్ ॥

దశధ్యాయాన్పుజౌఁ తైక్ర ముదరం ద్వా పదంబుజే ।

ఏవ మష్టాదశాధ్యాయా వాఙ్మయీ మూర్తిరైశ్వరీ ॥

పద్మపురాణ-ఉత్తరఖండము (171-27-28)

మొదటి యయి దధ్యాయములు నయిదు ముఖములు గాను, తరువాత పది యధ్యాయములు భుజములుగాను. ఒక యధ్యాయ ముదరముగాను, రెం డధ్యాయములు పాదములు గాను మొత్తము పదునెనిమిది యధ్యాయములును వాగ్రూప మగు నీశ్వరీమూర్తి యైయున్నది. అష్టాదశాధ్యాయాత్మక మగు గీత జ్ఞానశక్తియను సాధనముచే మహాపాతక నాశనము చేయుచున్నది. ఈ గీతాపారాయణమున పూర్తిగాగాని, ఒక యధ్యాయముగాని, ఒక శ్లోకముగాని, శ్లోకార్థముగాని, పాద ముగాని, తుదకు పదముగాని భక్తిపూర్వకముగ నెవడు స్మరించునో వాడు సుశర్మవలె ముక్తికాంతా పరిష్కంగ సుఖము నందు ననుటలో సందియము లేదు. నీ కా చరిత్రము చెప్పెద నాలకింపుము.

పూర్వ ముత్తమబ్రాహ్మణకుటుంబమున సుశర్మయను వాడు కలడు. అతడు వైదికజ్ఞానశూన్యుడై దుర్జన సాంగత్య మున కూరు డగుచు జపతపాదుల పరిత్యజించి విషయలాల సుడై తిరుగుచుండెను. వ్యవసాయము, ఆకు లమ్ముట ముఖ్య వృత్తులుగా జీవయాత్ర గడుపుచు మాంసాహారి యయ్యెను. ఇట్లు కాలము గడుపుచు నొక నా డామూఢుఁడు ఋషి వాటిక యం దాకులు గోయుచు సర్పదష్టుడై మరణించెను. పాపఫల మగు నరక బాధల ననుభవించి మరుజన్మమున నాత డొక వృషభముగా పుట్టెను. కుంటివాడొకడు దానిని వాహనముగా నమర్చుకొని మిగుల భారమగు పనులు చేయించుచుండ పది సంవత్సరములు గడచెను. ఉన్నత పర్వత ప్రదేశమున నొక నాడు ప్రయాణము చేయుచు నావృషభము భారమును

భరించలేక క్రింద పడి మరణించెను. దైవవశమున కొందఱు నాధువు లామార్గమున నేగుచు నది చూచి జాలి కలిగి దానికి సద్గతులు కల్గుటకై తమ సుకృతములనుండి కొంత కొంత ధారవోసిరి. అపు డా సంఘమున గల యొక వేశ్య “అయ్యో, నే నెట్టి పుణ్యము చేయలేదే! ఏమి ధారవో యును?” నని చింతించి “యేమేని చేసితి నేనిలది దీనికి ధార వోయించుంటి;” నని ధారవోసెను. పిమ్మట యమదూతలు యమునిపాలికి గోంపోవ వృషభమును జూచి యముడు వేశ్య ధారవోసిన పుణ్యముచే నిది విగతకల్మషుడాలైన” దనెను. అంతట నది పుణ్యలోక సుఖములం బడసి పూర్వజన్మజ్ఞానము గల యుత్తమ మగు బ్రాహ్మణకులమున జన్మించెను.

పెరిగి పెద్దయై పూర్వజన్మజ్ఞానము కలిగి గ్రిందటి వృషభజన్మలో సుకృతమును ధారవోసిన వేశ్యయింటికి బోయి “తల్లీ నీ సుకృతదానముచే నేను కృతకృత్యుడ నైతిని. నీ విచ్చిన యా సుకృత మెట్టిది?” యన నామె తన యెదుట బంజరములో నున్న కీరము నిత్యము పలుకు వాక్యములను వినుటచే దన యంతఃకరణము పవిత్ర మైన దనియు, నా సుకృతమునే నీకు ధార వోసితి ననియు బల్కెను. ఆశ్చర్య ముతో వా రుభయులు నా చిలుకను సమీపించి వారి సందేహకారణమును బ్రశ్నింపగా, పూర్వజన్మస్మృతి గల యాశుక మిట్లు చెప్ప దొడగెను.

“పూర్వజన్మమున విద్వాంసుడనై యహంభావమోహి తుడనై రాగద్వేషయుక్తుడనై గురువులను దూషించుచు

దిరుగుచుంటిని. కాలానుసారమున మృత్యుమఖిమున బడి నానావిధ సరకయాతనల ననుభవించి సద్గురుదూషణ జేసి యుండుటచే దిరిగి యిట్లు చిలుకనై జన్మించితిని. ఏ పాత్ముడ నొటచే బాల్యముననే నాజననీ జనకులు కాలధర్మమునొందిరి. కాలము గడచుచుండెను. గ్రీష్మకాలములోనొకప్పుడు దప్పిచే శోషించి యొక తరుమూలమున మూర్ఛావస్థలో బడియుండ దైవవశమున నొక ముని నన్ను గ్రహించి తనయాశ్రమమునకు గొంపోయి యొక పంజరమం దుంచి క్రేమతోనాహార మిచ్చు చుండెను. ఆతడు నిత్యము దన శిష్యులకు శ్రీమద్భగవద్గీతా ప్రథమాధ్యాయము నుపదేశించుచుండ నేనును వినుచు క్రమ ముగా బతింప సమర్థురాలనై తిని. దైవవశమున నొక దివసమున నొక చోరుడు యాశ్రమమునకు వచ్చినన్నపహరించి యీమెను విక్రయించెను.” ఇది నా వృత్తాంతము.

ప్రియే ! లక్ష్మీ ! ప్రథమాధ్యాయమును నిత్యము పఠన జేయుటచే బాపములు నశించి చిలుకకు బూర్వజన్మ స్మృతి గలుగుటయు, వినుటచే వేశ్యాంతఃకరణము పరిశుద్ధ మగుటయు, వేశ్య చేసిన పుణ్యప్రదానముచే సుశర్మ పాప విముక్తు డగుటయు సంభవించెను. ఈ విధముగా వారు మువ్వరు నిరంతర గీతాప్రథమాధ్యాయ పారాయణముచే జ్ఞానోదయము కలవారై ముక్తినిబొందిరి. కాగా నిత్యము గీతాప్రథమాధ్యాయ మననమున పూర్వజన్మ స్మృతి తప్పక లభించును.

గీతా ప్రతిభ

ద్వితీయాధ్యాయము

లక్ష్మీ ! ప్రథమాధ్యాయ మహాత్మ్యమును వింటివి. ద్వితీయాధ్యాయ ప్రభావ ముగ్ధులచేద. ఏకాగ్రచిత్తపుకమ్ము.

దక్షిణమున పురందరపుర మను పట్టణము గలదు. అందు వేదవేత్తయు, నతినిపూజారతుడును, ఋషులయెడ ప్రేమకలవాడు, ననేకయజ్ఞములచే దేవతలను దృష్టి పఱచిన దేవశర్మ యను నొక బ్రాహ్మణుడు కలడు. పైవిధముగ చేసినవాడయ్య నాతడు మనస్సునకు తృప్తి లేక పరమ కల్యాణాత్మక మగు తత్వజ్ఞానము తెలియ నుత్సుకత కలవాడై నిత్యము సాధుసేవ చేయుచుండెను. ఈ గీతిగా చాలాకాలము గడచెను. ఒకరోజున నిత్యానందుడు, పరమసాధువు, అనుభవజ్ఞుడు నగు నొకఋషిసేవ లభించ భక్తితో పూజించి నమస్కరించి యాకాంక్షతో దేవశర్మ యిట్లు పలికెను.

“మహాత్మా ! ఆత్మజ్ఞాన మెట్లు కలుగును ? సెల విండు” అన నాయాత్మజ్ఞుని వత్సా ! సౌపుర మను గ్రామమున గొట్టెలను కాచు మిత్రవాను డను నొకఋషి కలడు. నీ వాతని యొద్దకు పొమ్ము. నీ కుపదేశము చేయగలడు” అని చెప్పెను. తోడనే దేవశర్మ సౌపురము చేరి దానికి నుత్తరమున నొక విశాల వనములో నదీతీరమున నొక రాతిమీద కూర్చుని నిశ్చలదృష్టితో చూచుచున్న మిత్రవానుని చూచెను. అచట మృగము లన్నియు మిత్రభావముతో సంచరించు చుండెను, వాయువు మందముగా వీచుచుండెను.

అప్రాంత మంతయు శాంతమై మంగళాత్మకముగా నలరారు చుండెను. దేవశర్మ ధ్యాననిష్ఠలో నున్న మిత్రవాసుని సమీపించి నమస్కరించి “మహాత్మా ! తమవలన నాత్మజ్ఞానమును బడయ గోటి వచ్చితిని. అనుగ్రహించి ధన్యుని జేయ బ్రార్థించుచుంటి” ననెను.

దేవశర్మ వచనముల నాకర్ణించి మిత్రవాసుడు త్షణ కాలము నిమిలిత నేత్రుడై యిట్లు చెప్పదొడగెను—
విద్వాంసుడా ! గోదావరీ తీరమున శ్రీతిష్ఠానపుర మను పుర మొండు కలదు. అందు దుర్దమన మను వశమున విక్రముడను బ్రాహ్మణు డొక డుండెను. అతడు తక్కువ కులమందలి కన్య నొక్కఁడెను వివాహ మాడి యనేక దుష్కర్మముల నాచరించుచు, నిత్యము నుదర పోషణమునకై యనేక దానములను గ్రహించుచు. జాతివ్యతిరీక్తములైన బచుల నాచరించుచు, జీవితము గడుపు చుండెను. భర్తయొక్క దారిద్ర్యమును, ప్రవర్తనమును జూచి ద్వేషభావముతో నాతని భార్య యన్యుని బతిగా గ్రహించి గ్రామాంతరమునకు వెడలిపోయెను. కొంతకాలమున కామె కొక కన్యక జనించెను. వార్ధక్యమున ననేక బాధల ననుభవించి మృతి బొంది యామె పూర్వకర్మఫలాలుచే ఛాకినియై జన్మించెను. దుర్మార్గురాలై నరమాంసమును భక్షించుచు దిరుగుచుండ నొకనాడు మనుజులచే బలవంతముగ జంపబడి యామె నతక యాతసలు ననుభవించి మఱల బెద్దపులియై జన్మించెను. ఆ జన్మయందనేక ప్రాణులను హింసించి మృతి బొంది యామె తిరిగి నా గృహమందు మేకయై పుట్టెను.

విక్రముడును వార్ధక్యమం దనేక కష్టముల ననుభవించి తుదకు గాలధర్మము నంది యమయాతనల ననుభవించిన పిమ్మట పెద్దపులియై జన్మించెను.

ఒక సమయమున వనమందు నేను గొట్టెలను గాచు కొనుచుండ నొక పెద్దపులి (విక్రముడు) యటకు వచ్చెను. దానిం జూచి గొట్టె లన్నియు జిందర వందర యగుటచే నేనును బ్రాణములను గాపాడుకొన బ్రయత్నించు చుంటిని. ఇంతలో నా మందయందలి మేక భయము వీడి వ్యాఘ్రమును సమీపించి గంభీరముగా దయతోడ నిట్లు పలికెను. “ఓ వ్యాఘ్రమా ! ఏ మాలోచించు చుంటివి ? నీ కిష్ట మగు నాహారము లభించినపు డెందుల కూరకుంటివి? ఆకలి యగుట లేదా ? నేను నీకు రుచ్యమగు భోజ్యమును గానా ?” యని ప్రశ్నింప, పెద్దపులి యిట్లు చెప్పెను. “ఓ ఛాగమా ! నీ విచటకు వచ్చువఱకు నేను ద్వేషభావము కలిగియుంటిని. కాని నీవు సమీపించినతోడనే యా ద్వేషభావము నశించిపోయినది. ఆకల దప్పికలు దూరమైనవి. నే నిక నిచ్చు భుజింప” ననగా “నీకు ద్వేషము, ఆకలిదప్పిక లెట్లు పోయినవో ? నీ వెఱిగి యున్న నాకు దెలియ జెప్పు” మని యజము ప్రశ్నించెను. పులియు నాకును దెలియ దనెను. అపు డామేకయు, వ్యాఘ్రమును గలసి నా యొద్దకు వచ్చి నన్ను డిమ సందేహ కారణమును జెప్పుమని కోట నే నాశ్చర్యచకితుడనై నాకును దెలియ దని పలికి వారిని వెంట బెట్టుకొని యెదుట వృక్ష మంశున్న వానరరాజము కడకు బోయి యిట్లు ప్రశ్నించితిని--

“ఓ వానరరాజమా ! మా మువ్వరకు గల సందేహ కారణ

మును విశదీకరింపుము.” అనుటయు నవ్వానరరాజు సాదర పూర్వకముగ నిట్లు చెప్పదొడిగెను—

విప్రవరా ! ఇవ్విషయమున బ్రాచీనేతిహాస మొందు కలదు. ఈ సరూపమందు మీ కెదురుగనే దేవాలయ మొకటి యున్నది. అందు బ్రహ్మచే స్థాపింపబడిన శివలింగ మొకటి కలదు. పూర్వము సుకర్మ యను నాత డీ మందిర మున దపము జేసికొనుచుండెను. ఈ వనమందలి పుష్పముల తోడను, జలముతోడను న ప్పరమేశ్వరు నారాధించుచు, నాత డీ మందిరమున జాలకాలము వసియించెను. ఇటులుండ నొకనా డాతని యాశ్రమమునకు కొక యతిధి యరుదెంచెను. అపుడు సుకర్మ యర్ఘ్యపాద్యాదికములతో నాతని నాదరించి యిట్లు పలికెను—“మహాత్మా! ఇనట నేను చాలకాలము నుండి తత్వజ్ఞానము నెఱుంగ గోటి యీశ్వరోపాసనము జేయు చుంటిని. నేను తమరాకచే నా యీశ్వరారాధనము సఫల మైనది. మీ యనగ్రహము కూడ నాకు లభించిన నేను మిక్కిలి ధన్యుడ నగుదును.”

అనుటయు నా యతిధి కడు సంతసించి యొక రాతి ఫలకముమీద గీతా ద్వితీయాధ్యాయమును వ్రాసి యిట్లు పలికెను.—“సుకర్మా ! నిత్యము నీ వీ యధ్యాయమును బారాయణము చేయుము దీనిని బఠించుటచే దప్పక నీ మనోరథ మీజేరును.” అని పలికి యా యతిధి యచటనే యంతర్ధాన మొందెను. సుకర్మయు విస్మితుడై యతిని యాజ్ఞానుసారముగా నిత్యము గీతా ద్వితీయాధ్యాయమును

బారాయణ చేయమొదలిడెను. ఇట్లు పారాయణ చేయుచుండ కొంత కాలమున కాతని కుంతఃకరణము పరిశుద్ధమై యాత్మజ్ఞానము లభించెను. క్రమముగా సుకర్మ యడుగిడిన ప్రదేశము లన్నియు బ్రశాంతములు కాజొచ్చెను. ఆ ప్రదేశములందు సుఖదుఃఖములు, శీతోష్ణములు, రాగద్వేషములు మున్నగు ద్వంద్వభావము దూరము కాసాగెను. ఆ ప్రదేశము లందలి జీవుల కాకలి దప్పిక అంతరించి భయము ఘటాపంచలమయ్యె నని వానదరాజు పల్కిన వచనంబులనాలకించి నేను మేకను వ్యాఘ్రమును వెంటబెట్టుకొని యా శిలాఫలకము వద్దకు బోయి యందలి గీతాద్వితీయాధ్యాయమును జదివి వారికి వినిపించితిని. ఇట్లు కొంత కాల మా యధ్యాయమును బారాయణ చేయుగా నాతపము ఫలించినది. కావున నీవును అట్లే యాధ్యాయమును బారాయణ చేయుము. నీకు ముక్తి తప్పక కరతలామలకము కాగలదు.

అక్షీ! ఇట్లు మిత్రవానుని యుపదేశమును గ్రహించి దేవకర్మ తన పురందరపురంబునకు బోయి తొలుత దానాశ్రయించిన మహాత్ముడాలయమం నుండగా నాతనితోడ జరిగిన వృత్తాంత మంతయు జెప్పి నిత్యము తాను గీతాద్వితీయాధ్యాయమును బారాయణ చేయుచు నాత్మజ్ఞానమును సరిపాదించుకొని తుదకు బరమపదము నొందెను.

కావున నెవ్వ రీ ద్వితీయాధ్యాయమును భక్తితో బారాయణము సేయుదురో, వా రవశ్యముగ నాత్మజ్ఞానమును బడసి యుత్తమ గతులను బొందుదురు.

గీతాప్రతిభ

తృతీయాధ్యాయము

శ్రీమహావిష్ణువు అక్షిణిదేవికి జెప్పినట్లుల బరమేశ్వరుం డీ మాహాత్మ్యమును భార్యతికి జెప్పచున్నాడు. ప్రియే! జన స్థానమందు జడు డను బ్రాహ్మణు డొకడు కలడు. అతడు దురాచారపరుడై జాతిధర్మముల విడనాడి పరస్త్రిలాలసుడై తిరుగుచు, సురాపానము సేయుచు, బరులను హింసింపుచు గాలము గడపుచుండెను. దుర్వ్యసనముల మూలమున నాతని ధనమంతయు నశించిపోవుటచే నాతం డుత్తరదిశయందు వ్యాపారము జేయు జాలదూరము పోయెను. ఇట్లు పోయి పోయి ధనము నార్జించుకొని తిరిగి తన జన్మస్థానమునకు వచ్చు చుండ మార్గమధ్యమున సూర్యాస్తమయ మగుటచే నాటి రాత్రి యతం డొక వృక్షమూలమున నిదురించెను. అయ్యర్థ రాత్రమున నతం డేలకో దైవవశమున నచటనే మృతి బొంది పాపాత్ముడై యుండుటచే బ్రేతరూపు డయ్యెను.

ఆ జడునకు ధర్మపరుడ., గడు యోగ్యుడ., నిత్యము గీతాతృతీయాధ్యాయము పారాయణము జేయువాడు నగు కొమరు డొక డుండెను. అతం డొకనాడు తన తండ్రిరాకకై విచారించుచుండ తండ్రియొక్క మిత్రులు కొందఱు వచ్చి “నీతండ్రి మృతి బొందె” నని జెప్పిరి. అది విని యాతడు తన తండ్రికి బావలొకిక్కియలు చేయ బూని తగుసామగ్రి సంతను సమకూర్చుకొని కాశీకి బయనమయ్యెను. అట్లు పయనమై పోయి యాతడు తొమ్మిదవ నాటి సాయంసమయమునకు

దనతండ్రి మృతి బొందిన వృక్షమూలమును జేతెను. అచట దన కాలకృత్యంబుల నన్నిటిని నిర్వర్తించుకొని యా వృక్ష మూలమున గూర్చొని యతడు భక్తితో గీతా తృతీయాధ్యాయమును బారాయణ జేసెను. అంతలో సంతరితుమున నొక భయంకరశబ్దము వినపచ్చుటచే నతడు తల యెత్తి పైకి చూచెను. అప్పు డతడు తనతండ్రి ప్రేతదేహమును విడచి దివ్యవస్త్రాద్యలంకారభూషితుండై దేవత లందఱిచే సేవింప బడుచు నొక దివ్యవేణునమునందు గూర్చుండుటను గను నొని వెంటనే యటకుబోయి తండ్రికి నమస్కరింప దండ్రియు సతని నాశీర్వాదించెను. అప్పుడు కుమారుడు తండ్రితో, దండ్రీ ! “నీకీ ప్రేతదేహము పోయి దేవత్వము లభించుటకు గల కారణమేమి ?” యని యడుగ దండ్రీ యిట్లు ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను.

కుమారా ! దైవయోగమున నీచే బలింపబడిన గీతా తృతీయాధ్యాయమును శ్రవణము జేయుటచే నా శ్రీ దివ్య దేహము సుప్రాప్తమైనది. నీ విక గాళికి బోవ నక్కఱలేదు. ఈ తృతీయాధ్యాయ పారాయణము చేతనే స్వర్గము సులభ నాభ్యమగును. కావున నీ విక గృహమునకు వెడలి పొమ్ము అనుటయు కుమారుడు మఱల “దండ్రీ ! నీవు నా కుపదేశింప దగు విషయములను వెంటనే యుపదేశింపుము” అని యడిగెను.

కుమారా ! నేను పాప త్కండనై పుణ్యాత్ములగు నా వంశజులు నందఱును నరకముల పాలు జేసితిని. నీ యనుగ్రహము వలన నరకయాతనల ననుభవించకుండగనే నాకు

శీఘ్రముగా విష్ణులోకప్రాప్తి కలిగినది. కనుక నీవు తృతీయాధ్యాయ పారాయణముచే నరకపతితులై యున్న మన వంశజుల నందఱ నుద్ధరించి వారికి నుత్తమగతులు గలుగ జేయుము. అని తండ్రి యాజ్ఞ యిచ్చెను.

కుమారుడు “తండ్రి నీవు చెప్పినరీతిగా మనవంశజుల నే కాక నగకమందు బడియున్న జీవులనన్నిటిని గూడ నీ తృతీయాధ్యాయ పారాయణముచే దరింప జేయును. ఇదియే నాకోటిక” యని పలికెను. అదివిని తండ్రి “అట్లే యగుగాక! నీకును గల్యాణము కాగలదు పొమ్ము” అని పలికి వైకుంఠము నకు బోయెను.

పిమ్మట నాతని పుత్రుడు తిరిగి జనస్థానమునకు వచ్చి మిక్కిలి నిష్ఠతో విష్ణుమూర్తి యాలయమున తృతీయాధ్యాయమును పారాయణము సేయుచు నా ఫలమును నరకమందలి జీవుల విముక్తికై ధారవోయుచుండెను.

ఇటులుండ విష్ణులోకమున శ్రీహరి తన దూతలను బిలచి “మీరు వెంటనే యమలోకమునకు బోయి నరకమందలి జీవులను, యమధర్మరాజును వెంటబెట్టుకొని తీసుకొనిరండు” అని యాజ్ఞాపించెను. అది విని విష్ణుదూతలు యమలోకమునకు బోయి సాదరముగ దమ ప్రభువుయొక్క యాదేశమును యమునకు నివేదింప యముడును వారిని దగ్గరీతిని గౌరవించి సుఖాసీనులగావించి యిట్లు పలికెను—ముహూర్తమిది ! నా యీలోక మందలి జీవులను, నన్నును మీ బ్రభు వేల దీసుకొని రమ్మనెను ?

అవుడు విష్ణుదూత లిట్లు పలికిరి—యమధర్మరాజా ! వైకుంఠమునగల మా ప్రభువగు విష్ణుమూర్తి నిన్నను, నరక మందలి జీవులను వెంటబెట్టుకొని రమ్మని మా కాజ్ఞాపించెను. కావున నచటకు గొనిపోవుటయే మాకు బరమధర్మము. ఇంతకన్న మే మేమియు నెఱుంగము. అనవుడు యముడు వారి యాజ్ఞను శిరసావహించి నరకజీవులనందఱను వెంటనిడు కొని విష్ణుదూతలతో గూడ వైకుంఠమున కేగి లక్ష్మీనాథుని సందర్శించి నిటలతటఘటితాంజలియై యిట్లు స్తుతించెను.

పరమేశ్వరా ! నీయంతఃకరణము మిక్కిలి బవిత్రమై నది. తొల్లి నీముఖమునుండియే వేదము లుద్భవించినవి. జనార్దనా ! నీవు సర్వవ్యాపివి. జగత్పరిపాలకుడవు. నీకు నమస్కారము. ప్రభూ ! నీయాజ్ఞానుసారముగ నేను నరక మందలి జీవుల నందఱను దీసుకొని వచ్చితిని. ఇక నేను చేయ దగు గార్యమేదో నెలవిమ్ము.

ధర్మరాజా ! తిరిగి నేనాజ్ఞ యిచ్చువరకు నీవు నరక మందలి జీవుల నందఱను నిటకు బంపివేయుచుండుమా. ప్రతి మచుజుని పాపభారమును నేను స్వయముగా భరించెదను” అనిపలికి శ్రీహరి యంతర్ధాన మొందెను.

ధర్మరాజును తా నొక్కడు తన పురమునకు వెడలి పోయెను. అటులా బ్రాహ్మణుడు సమస్తజీవుల పాపము లను బోగొట్టుచు నంతమునకు వైకుంఠమును బొందెను.

కావున నీతృప్తీయాధ్యాయ పారాయణము వలన నెట్టి మహాపాతకుడైనను ముక్తిబొందును. మఱియు ముఖ్యముగ బ్రేతత్వముగూడ పరిహారమగును.

గీతా ప్రతిభ

చతుర్థాధ్యాయము

పార్వతీ! లక్ష్మీకి నారాయణుడు చెప్పిన చతుర్థాధ్యాయ మాహాత్మ్యమును జెప్పెదను. సావధానురాలవై వినుము.

ఏ యధ్యాయ మాహాత్మ్యముచే రేగుచెట్లరూపమున నున్న కన్యకలు శాపవిముక్తలై స్వర్గమును బొందినారో, లక్ష్మీ నారాయణునిచే జెప్పబడిన యీ చతుర్థాధ్యాయ మాహాత్మ్యమును జెప్పుచుంటిని, సావధానురాలవై వినుము.

నాథా! ఆ కన్య లెవ్వరు? ఎందువలన బదకీ వృక్షములై జన్మించిరి? ఆ విచిత్రగాథ యంతయు సవిస్తరముగ విశదీకరింపుడు అన, శివు డిట్లు జెప్పదొడగెను.

గంగాతటమున వారణాసి యను పురమొండు గలదు. అచట విశ్వనాథుని యాలయమున భరతు డను మహాత్ముడు యోగనిష్ఠ గలవాడై యాత్మచింత నయందుదత్పరుడై నిత్యము శ్రీమద్భగవద్గీతా చతుర్థాధ్యాయమును బారాయణ జేయుచుండెను. కొంత కాలమున కాలడు శీతోష్ణములందును, సుఖదుఃఖములందును సమభావము గలవాడై మహాత్ముల సందర్శించు గోటికతో బ్రపంచమునబర్యటనముజేయమోదలిడెను. ఒకరోజున యరణ్యమందు బ్రయాణము జేయుచుండ సాయం సంధ్యాసమయ మగుటచే గాలకృత్యంబుల దీర్చుకొని గీతా చతుర్థాధ్యాయమును బారాయణజేసి యొక రేగుచెట్టు మూల

మున శిరమునుంచి మఱియొక రేగుచెట్టు నైపునకు బాదములను జూచి నిదురించెను. ప్రాతఃకాలమున నటనుండి లేచి మఱియొక చోటునకు బోయెను.

నాటి కైదవదివసమున నా వృక్షములు రెండును గ్రమముగా గృశించి కారధర్మమునొంది మఱల నుత్తమ బ్రాహ్మణకులమున పూర్వజన్మ స్మృతి గల బాలికలై జన్మించిరి. ఏడు సంవత్సరముల వయస్సు గలవారైన తఱి దైవవశమున నా భరతమునీంద్రుడు పర్యటన జేయుచు నొక దినమున వారి గృహంబున కరిగెను. అపు డా కన్య లాతని దూరమునుండియే కనుగొని సమీపించి సాష్టాంగప్రణామం బాచరించి 'మహాత్మా! మీద యవలన మే యుభయులము దరించితిమి. మే మరణ్యమున రేగుచెట్లు రూపమం దున్నపుడు మీ శరీర స్పర్శవలన దరించి మానవ జన్మ నొందితిము' అని పలికిరి. ఆ పలుకులు విని యాముని యాశ్చర్యము నొంది 'కన్యకలారా! మీచరిత్ర మంతయు గడు విచిత్రముగా నున్నది. సాంతముగా నాకు మీ పూర్వజన్మ వృత్తాంతము దెలియజేయుడు' అని పలికెను. అపు డా కన్యకలిట్లు చెప్పదొడంగిరి.

మునివర్యా ! గోదావరీతీరమున చిన్నపాప మచు నొక పుణ్యక్షేత్ర మున్నది. అది మనుజుల కత్యంత పుణ్య పదంబును గడుంగడు నుత్తమము నై యుండెను. అందు సత్యతపుండ్రు నాతడు గ్రీష్మఋతువునందు పంచాగ్నిమధ్యమునను, వర్షాకాల మందనవరతమువర్ష భారలయందును, శీతాకాలమునందుకంఠము లోతుగల జలమందునను నిలచి ఘోరతప మాచరించుచుం

డెను. తపముచే గృశించి యాతనిదేహ మంతయు ముడతలు పడియుండెను. అతని దేహమునకు బై భాగమునను, నంత ర్భాగమునను గూడ నిష్కల్మషభావము తేజరిల్లు చుండెను. అతడు నిత్యము నాత్మధ్యాన నిమగ్ను డగుచుండెను. నిత్యము బ్రహ్మ స్వయముగా నచటకు వచ్చి వాని యుపదేశములను వినిపోవుచుండును. ఒక్కొక్క సమయమున జతురాననుడు వచ్చినను సత్యతపుడు తపస్సమాధి నుండి లేచువాడుకాదు. అతనిని బ్రహ్మ యంతవాడు గూడ బరమ మిత్రభావముతోడ గౌరవించుచుండెను. పరమాత్మను దృఢభావముతోడ ధ్యానము జేయుచుండుటచే నాతనితపము చరమకోటి నధిష్ఠింప జొచ్చెను. ఈ సత్యతపుని తపమువలన దనపదమున కేమి భాగము వాటిల్లినో యని భయముజెంది యింద్రుం డాక్షణముననే యప్పరో గణంబులను రావించి యండు మమ్మింద్రి నిటు లాజ్ఞాపించెను— అప్పరసలారా ! ‘మీ రిద్దఱుచు బోయి స్వర్గరాజ్యముచుగోరి తపము జేయుచున్న యీ సత్యతపుని తపంబునకు విఘ్నం బొనర్చుడు.’

అనుటయు మే ముభయుల మాతని యాజ్ఞానుసార ముగా సత్యతపుడు తపమాచరించుచున్న ప్రదేశమున కరిగి యదల మఘరముగా గానము జేయ నారంభించితిమి ముఱియు నృత్యము సేయుచు నాతని సమీపించి యింకను ననేక విఘ్న కార్యంబులను జేయుబూనితిమి. అంత నమ్మునీంద్రుడు క్రోధా రుణిత లోచనుడై చేత జలమును గ్రహించి ‘మీరుభయులును గంగాతీరమున రేగుచెట్టై జన్మింతురుగాక !’ యని మమ్ములను శపించెను. వెంటనే మేము సమ్రభావముతోడ ‘స్వామీ! మేము

పరాధీనజీవితము కలవారము. కావున దాము మమ్ము దయజూచి మన్నింపుడు' అని ప్రార్థింపగా, నాతిడు 'భరతముని మీ సన్నిధికి పచ్చువరకు మీకీ శాపముండును. అనంతరమున మీకు శాపవిముక్తిబొంది పూర్వజన్మస్మృతి కలవారై మానవలోకమున జన్మించి క్రమముగా మీ పూర్వస్థానంబును బొందగలరు' అని యాదేశించెను.

ఓ మునిపుంగవా! నాటినుండియు రేగువృక్షముల రూప ముదున్న మా సన్నిధికి వచ్చి తాము గీతా చతుర్థాధ్యాయమును బఠించుటచే మాకా తరురూపము పోయి మానవత్వము సంప్రాప్తమైనది. ఇక మీదట మేము గీతా చతుర్థాధ్యాయమును బారాయణ జేయుచు మిక్కిలి భయంకరంబగుసీసంసార సాగరమును దరించి ముక్తిని బొందెదమని చెప్పిరి.

కావున సీసాలుగవ యధ్యాయమును బారాయణ జేయుటచే వృక్షములుగూడ నవశ్యము దరింప గలవు.

గీతా ప్రతిభ

పంచమాధ్యాయము

జేవీ ! అందఱిచే నాదరింపబడు బంచమాధ్యాయ మహాత్మ్యమును సంక్షేపముగ జెప్పుచుంటిని. సావధానచిత్తవై యాకర్షింపుము.

మద్రదేశమున బురుకుత్సమును బట్టణ మొందుండెను. అందు బింగళుడను బ్రాహ్మణు డొకడుండెను. అతడు వేదాధ్యయనము జేయు నుత్తమ బ్రాహ్మణకులమున జన్మించియు, దన కులవిహితములగు వేదశాస్త్రములను విడచి దుష్టనాంగ త్యము జేయుచు, సంగీతమును నాట్యమును, అభ్యసించి ప్రసిద్ధుడై యొక రాజస్థానమున బ్రవేశించి కాలము గడపుచుండెను. అతం డట నొక స్త్రీని ప్రేమించి యీ ప్రపంచమం దామెకంటె నధికమగున దెద్దియును లేదని తలంచి యెల్లవేళల నామె ననుసరించి తిరుగుచుండెను. అతడు రహస్యముగా రాజుతోడ నితరుల యందు లేనిపోని నేరముల నారోపించి చెప్పుచుండెను.

పింగళునకు దక్కవ కులమందు జన్మించిన యరుణ యను భార్య యుండెను. కాలవశమున నామెయు నొకని ప్రేమించి కాలము గడపుచుండెను. తన నడతకు భగ్త యభ్యంతరము గలుగజేయునను దలంపుతో నొక దినమున నర్ధరాత్ర ముం దాతని శిరము పగులగొట్టి యా కళేబరమును భూమి యందు బాతివై చెను. అట్లు మృతి బొంది పింగళుడు దీర్ఘ

కాలము యమయాతనల ననుభవించి తిరిగి యరణ్య మందొక గ్రద్దయై జన్మించెను. అరుణయు గాల వశమున భగంధర రోగముచే బీడితురాలై మృతిబొంది నరకయాతనల ననుభవించి గ్రద్ద నివసించు యరణ్యమందే యాడ చిలుకయై జన్మించెను. ఒకదినమున నాహారార్థమై తిరుగుచుండ బూర్వజన్మ వైరముచే గ్రద్దయు, చిలుకయు బరస్పరము పోరాడుచు దైవ వశమున జలముచే నిండిన ఒక ఋషిశ్వరుని పుట్టెయందు బడి మృతిబొందినవి. యమమాతలు వారినిద్దఱును యముని కడకు గొంపోవ వారిని గుఱించి యముడిట్లు పలికెను—దూతలారా! వీరిద్దఱును మృత్యుసమయమున నమ్మని పుట్టెయందు బడి మృతి నొందుటచే సర్వపాపములు నశించి పరమ పవిత్రులైరి. కావున వారికి యిష్టలోకములను బ్రసాదించితిని. అనుటయు వారిద్దఱును విస్మితులై ఘర్మరాజునకు నమస్కరించి “మహాత్మా! పూర్వజన్మమున మే మనేక పాపకృత్యముల నాచరించితిమి. ఎట్టి పుణ్యమును జేసి యెఱుగము. అట్టితఱి మాకిట్టిసుకృత మెట్లు లభించినది? వినగోఁతుచుంటి” మని పలికిరి.

ఓ పుణ్యదంపతులారా ! గంగాతీరమున నుత్తమ జ్ఞానియు, నే కాంతసేవియు, మమతారహితుడు, శాంతిశీలుడు, విరక్తుడు, ద్వేషరహితుడు, నగు వటుడను మహాత్ముడొకడు కలడు. అతడు నిత్యము నియమముతో గీతాపంచమాధ్యాయమును బారాయణ జేయుచుండెను. గీతాపంచమాధ్యాయ శ్రవణమాత్రమున మహాపాపి కూడ బునీతుండగును. అట్టి పుణ్యప్రభావము చేతనే వటుడు బ్రహ్మజ్ఞానమును బొంది

దేహమును విడచెను. గీతాపంచమాధ్యాయ వ రాయణమున నాతని దేహము పరమపవిత్రమయ్యెను. అట్టివాని కపాల మందు బడి మీరిద్దఱును బ్రాణములను విడచియుంటిరి. అందుచే మీరును బుసీతులైతిరి. కావున మీకిష్టలోకములను బ్రసాదించు చుంటిని. అట్లు ధగ్మరాజానుమతిని బడసి వారిద్దఱును బుష్పక విమానారూఢులై వైకుంఠమున కేగిరి.

కావున గ్రూరకర్మల నాచరించి పక్షులై జన్మించియు, నేకారణము చేతనైన గీతాపంచమాధ్యాయ సంబంధము కలిగినచో దప్పక జన్మరాహిత్యంబగు వైకుంఠ ప్రాప్తి కలుగును.

గీతా ప్రతిభ

షష్ఠాధ్యాయము

సుమాళి ! ఆటవ యధ్యాయ ముహూర్త్యమును జెప్పి చుంటిని. ఇది విన్నంతమాత్రముననే ముక్తి కరతలామలకం బగును. సందియము లేదు.

గోదావరీతీరమున బ్రతిష్ఠాన పురమను నొక విశాల నగరముండెను. అచట నేను (ఈశ్వరుడు) పిప్పలేశ్వరు డను బేరుతో నివసించు చుంటిని. ఆ పట్టణవాసుల నందఱను జానశ్రుతి యను మహారాజు సాదరముగ బరిపాలించు చుండెను. ఆతఁడు నిత్యము యజ్ఞములు సేయుచు, నపరిమిత దానములు సేయుచుండెను. ఆ యజ్ఞ కుండమందలి ధూమము స్వర్ణమందు గల కల్పవృక్షపర్యంతము వ్యాపించగా గల్ప వృక్షము కూడ సిగ్గుజెందెనో యన నా ధూమముచేత నల్లబడి పోయెను. ఆ యజ్ఞమందలి హవిర్భాగంబులను భుజించుటకై దేవతలందఱును వచ్చి యా పట్టణముననే నిత్యము వసించు చుండిరి. ఆ రాజు విడచు దానోదకము, ప్రతాప మను దేవము, యజ్ఞకుండమందలి ధూమము నీమూడును, గలసి మేఘముగా నేర్పడి సకాలమున వర్షించుచుండును. అతని రాజ్యమున యీతి బాధలు లేక నీతినియనుమును కలిగి ప్రజలు వర్తించుచుండురు. ఆ రాజు చేయు దానధర్మములకు సంతసించి వరము లిచ్చుటకై దేవతలు హంస రూపమును ధరించి యొక్కొకతటి యంత రిక్షమందు సంచరించుచుండురు. అంగు భద్రాశ్వము లను

రెండు హంసలు వేగముగా ముందు నడచుచుండ మిగిలిన హంసలన్నియు వాటితో నిట్లనినవి— ఓయి భద్రదాశ్వా! ఈ మాగ్ధము కడు దుస్తరమైనది. జాగరూకతతోడ బోవలయును. కనుపించుటలేదా? జానశ్రుతి మహారాజు తేజము తీవ్రముగ గనుపించు చున్నది. అది మనలను దహింప వచ్చును. ఈ వాక్యములు విని భద్రదాశ్వములు నవ్వి పరిహాసముగా నిట్లు పలికెను. 'ప్రహ్వేది యగు రాక్షస మహాముని సంభాషణమును జానశ్రుతి మహారాజు తన మేడయం దుండి విని వెంటనే క్రిందకు వచ్చి మంత్రిని బిలచి యిట్లు పలికెను—

ఓ మంత్రి! నీవును రథసారథియగు మహామునిని గలసి పోయి రాక్షస మహామునిని వెదకి ఆతని నిచటకు దీసుకొని రావలయును. అనుటయు వారు రాజాజ్ఞానుసారముగానారాక్షస మహామునిని వెదకుటకై ప్రథమమున విశ్వేశ్వరుని వాసస్థాన మగు వారణాసియు, లోకోద్ధరణార్థము శ్రీ హరి వసించు గయయు మఱి యితర పుణ్యక్షేత్రములందును వెదకుచు మురారికి వాసస్థానమగు మధురాపురము జేరిరి.

ఆ మధుర యందు గల శ్రీహరిని సర్వకాలములందు దేవతలు, మానవులును బూజించుచుందురు. ఆ పురము సర్వ విధముల వర్ణనాతీతమై యుండెను. ఆ పురము దంతటను వెదకి సర్వసద్గుణ శోభితమగు జగన్నాథ నివాసంబైన జగన్నాథము జేరిరి. అటనుండి వారు దానికి వాయవ్యభాగమున

గల కాశ్మీరము జేరి. ఆ పురము శ్రీ పరమేశ్వరుని నవ్వువలె తెల్లనై యొప్పాటు సనేక ప్రాసాదములతో నొప్పుచుండెను. అందు వేదవేదాంగ వేత్తలగు బ్రాహ్మణులు వసించు చుండుటచే మూగవారు నై తము వాక్చాతుర్యము కలవారగుచుండిరి. అందు జరుగు యజ్ఞముల ధూమము ఆకాశమందు వ్యాపించ నంతరిక్షము కాల మేఘమువలె దేజరిల్లు చుండెను. మాణిక్యేశ్వరుడను పేరు గల పరమేశ్వరుడా పురవాసులందఱకు సుఖము గలుగ జేయుచుండెను. సమస్త శత్రువులను జయించి దిగ్విజయము బొంది మాణిక్యేశ్వరు నర్పించుటచే మాణిక్యేశ్వర మహారాజును బేరుపొందిన మహారాజాపురమును బాలించుచుండెను.

ఆ యాలయ ద్వారమున నొక శకటమందొక ముని కూర్చొనియుండ జూచి మంత్రము, పారథియు, నాతనిని సమీపించి ప్రణమిల్లి స్వామీ! సర్వత సమభావముగల మీర లిచట నిట్లుండుటకు గారణమేమియో తెలుసుకొన గోరుచుంటి మని యడిగిరి.

పూర్ణానందుడగు నా చౌక్కుడు వారి వాక్యము లాలించి క్షణకాలము నిమిలితనేత్రుడై యిట్లు పలికెను— ఓయీ! నేను పూర్ణ కాముడను. కావున నెవ్వరైన నా మనస్సు నెఱింగియే నాకు సేవ జేయవలయును. అది విని వారిద్దరు ముని యభిప్రాయమును దెలిసికొని వెంటనే రాజు వద్దకు బోయి జరిగిన యుదంతమంతయు దెలియజేసిరి. వెంటనే యా రాజు చౌక్కుని సందర్శించి సేవింపవలయు నను

దలంపుతో నొక వేయి గోవులను, మంచి వస్త్రములను, ముత్యాలహారములను గానుకగా దీసికొని రాక్షసుని సన్నిధికి బోయి యా వస్తుజాతమునంతను నాతని యెదుట నుంచి సాష్టాంగప్రణామంబు జేసెను.

అంత మునియు భక్తితో గోపము కలవాడై 'ఓ మూర్ఖా! నా విషయమును నీ వెఱుంగవా? నీ వస్తుజాతము నంతను దిరిగి నీవు గొని పొమ్ము. నా కేమియు నక్కఱలేదు.' యని పలుకగా నారాజు వెఱగంది 'మహానుభావా! తమ కిట్టి ప్రతిభ యెట్లు కలిగినదో తెలిసికొన గోరుచుంటిని. సెలవిండు' అనియడగెను. అది విని 'నేను నిత్యము గీతయందలి యాటవ యధ్యాయమును బారాయణముజేయుచుంటిని. అందుచే నాకు దేహముకూడ భారమగుచున్నది.' అని రాక్షసుడు పలుకగా నాటినుండియు రాజుకూడ భక్తిగలిగి రాక్షసునితో నీ యాటవ యధ్యాయమును బారాయణము జేసెను, అందుచే నారాజున కత్యల్పకాలముననే మోక్షము లభించెను. రాక్షసుడు కూడ నా మాణిక్యేశ్వరుని యెదుటయాటవ యధ్యాయమును బారాయణ జేయుచు దుదకు వైకుంఠమును బొందెను. వరములీయ వచ్చిన దేవతలుకూడ దమతమ స్థానముల కరిగిరి.

కావున నీ యాటవ యధ్యాయము నెవ్వడు నిశ్చల భక్తితో నిత్యము బఠించునో యాతడు సర్వదాసముల వలన గలుగు ఫలము బొంది, తుదకు విష్ణురూపమును బొందగలడు. ఇందు సందియ మేమియును లేదు.

గీతా ప్రతిభ

సప్తమా ధ్యాయము

శైలనందినీ! ఇపు జేడవ యధ్యాయ మాహాత్మ్యమును జెప్పుచుంటిని. సావధానచిత్తవైయవధరింపుము. ఇయ్యధ్యాయమును విన్నమాత్రముననే మానవు లమృతమును దేహమును బొందుదురు.

పూర్వము పాటలీపుత్రమును నొక విశాలనగర ముండెను. అందు శంకు కన్ఱు డను బ్రాహ్మణు డొకడు నివసించుచుండెను. ఆయనకు నలుగురు పుత్రు లుండిరి. అతడు ధనాశా పీడితుడై వైశ్యవృత్తి నవలంబించి ధనార్జనము సేయుచుండెను. అత డెన్నడును బిత్పతర్పణముకాని దేవపూజనము కాని చేసియుండలేదు. సర్వకాలములందు నాతడు ధనార్జనముతోడనే జీవితము గడపుచుండెను. ఇట్లుండ నొకనాడతడు మృశికశతృడై యుండుటచే నాలుగవ వినాహముజేసి

కొను దలంపున బంధుమిత్రాదు లందఱితోడను గూడి పయనమై పోవుచుండెను. మార్గమధ్యమున రాత్రిసమయమందు సర్పదష్టుడై యాత డెన్ని చికిత్సలు జేసినను బ్రయోజనము లేక మృతిబొందెను. అట్లు మృతిబొంది యాతడు నరకయాతనల నన్నిటి ననుభవించి యనంతరమున బూర్ణజన్మ స్మృతి గల సర్పమై జన్మించెను. ఆ సర్పరూపియగు శంకుకన్ఱు డొకనాడు తనలో 'నేను గతజన్మమం దెంతయో ధనము నార్జించి నా గృహమందు బాతి యుంచితిని. నా కుమారులను వంచించి యా ధనమును నేనే కాపాడెదను'

అని చింతించి తనయభిప్రాయమును నానాటిరాత్రి స్వప్నమందు గనబడి తన కుమారున కొక్కనికి వెలియజేసెను. మరుసటి దినమున నాతని కుమారు డా స్వప్నవృత్తాంతమును దన సోదరుల కెఱింగించి వారిని వెంట నిడుకొనియాసనముగల స్థానమునకు బోయి యచట భూమిని ద్రవ్య నారంభింప నా సర్పరూపి యగు శంకుకర్ణుడు బుసకొట్టుచు లేచి తన కుమారులతో మనుష్యవాక్కున నిట్లు పలికెను.

మూఢులారా! మీరలెవ్వరు? ఇట కెండులకువచ్చితి? ఇచట గోతి నేల త్రవ్వచుంటిరి? ఇటనుండి యేమి గొనిపోవదలంచుచున్నారు? అని ప్రశ్నింప, నందొక కుమారు డిట్లు పలికెను — తండ్రీ ! నేను నీ కుమారుడను. నా పేరు శివుడు. రాత్రి స్వప్నమందు నీవు చెప్పిన చొప్పున నిదట గల సువర్ణమును గ్రహించుటకై వచ్చితిని. పుత్రుని వచనము లాలించి శంకుకర్ణుడు 'నీవేనాకు కుమారుడవై నచో నాకీ సర్పదేహము పొవు నుపాయం బాలోచింపుము. గతజన్మమందు నేను అమితధనాశచే గులధర్మంబుల నన్నిటిని బరిత్యజించి వైశ్యవృత్తి నవలంబించుటచే నాకీ సర్పయోని సంప్రాప్తమైనది' అని పలికెను.

అది విని కుమారుడు 'తండ్రీ ! నీకు విముక్తి యెట్లు గలుగును ? దీని కేమి యుపాయమున్నది? నీ వెట్లు చెప్పిన నట్లు బంధువుల నందఱు నీవద్దకు దీసికొనివచ్చి నేను ప్రయత్నము చేసెదను.' అని పలుక శంకుకర్ణు డిట్లు చెప్పెను — కుమారా ! వినుము. గీతయందలి సప్తమాధ్యాయమును బారాయణము చేయుటవలన దీర్ఘయాత్ర, దానము, యజ్ఞము

తపము మున్నగువానికంటె నత్యధికఫలము కలుగును. కేవల మొక్క గీతా సప్తమాధ్యాయ పారాయణముచే ప్రాణులు జన్మజరామరణ రూపాత్మకమగు సంసారబంధమునుండి విముక్తి బొందుదురు. కావున నీవు నాశ్రాద్ధదీనమున బ్రాహ్మణులచే గీతా సప్తమాధ్యాయ పారాయణము జేయించి యా బ్రాహ్మణులకు దృష్టికరముగా భోజనము పెట్టినచో నిస్సంశయముగా నాశీ సర్పయోని నుండి విముక్తి కలుగును. కనుక నీవు నీ శక్తి కొలది నా శ్రాద్ధదీనమున వేదవిదులగు బ్రాహ్మణుల కన్నదానము జేయుము.

ఇట్లు తండ్రి పలికిన వచనముల నాకర్ణించి కుమారు లాతని యాజ్ఞానుసారముగా గీతా సప్తమాధ్యాయ పారాయణము జేయించి వేదవిదులగు బ్రాహ్మణుల కన్నదానము చేసిరి. అట్లుచేసిన పెంటనేళంకుకర్ణునుడు దివ్య దేహధారియై ధనమంతను బుత్రుల కప్పగించి వైకుంఠమునకు వెడలిపోయెను.

అతని కుమారులును బుద్ధిమంతులై యా ధనమును నెచ్చించి దేవాలయములు కట్టించుట, అన్నసత్రములు స్థాపించుట, మార్గమధ్యమున నీడకై వృక్షములు పాతించుట, బావులు త్రవ్వించుట మొదలగు ధర్మకార్యముల నాచరించిరి. అనంతరమున వారు గీతా సప్తమాధ్యాయమును పారాయణ చేయుచు సంతమునకు మోక్షమును బొందిరి.

కావున నో పార్వతీ ! మానవుడు జాతి మత భ్రష్టుడై నీచయోనియందు జన్మించినను సప్తమాధ్యాయమును శ్రవణము జేసిన మాత్రముననే జన్మరాహిత్యమును బొందును.

గీతా ప్రతిభ

అష్టమా ధ్యాయము

దేవీ ! ఇక సష్టమాధ్యాయ ఫలమును గూడ విశదీకరించుచుంటిని, నిశ్చలచిత్తవై వినుము. ఈ యధ్యాయమును శ్రవణము జేయుట చేత సంతోకరణము పవిత్రంబగును.

దక్షిణదేశ మం దామర్దక పురమును బట్టణ మొకటి యుండెను. అందు భావశర్మయను బ్రాహ్మణు డొకడు వసించుచుండెను. అతడు సదా వేశ్యాలోలుడై తిరుగుచు, మాంసమును భక్షించుచు, మద్యపానము సేయుచు, పరస్త్రీ లాలసుడగుచు సంగమించుచు వేటాడుచు గాలము గడుపుచుండెను. అతని జూచి ప్రజలు మిక్కిలి భయపడుచుండిరి. ఇటు లుండ నొక నాఠాత డధికముగా మద్యమును సేవించుటచే బ్రమత్తుడై భూమిమీదపడి కాలధర్మము నొందెను. పిమ్మట నాత డనేక యమయాతనల ననుభవించి తిరిగి యొక తాళవృక్షమై జన్మించెను. ఇట్లు కాలము గడచుచుండ నొక దినమున భార్యా భర్తలగు బ్రహ్మరాక్షసు లిటుపురా తాళవృక్షము నీడయందు విశ్రమింపదలచి యటకు వచ్చి చేరిరి.

అని చెప్పగా భర్వతి యిట్లు పలికెను. — నాథా ! పూర్వము వారేజాతివారలు! వారికి బ్రహ్మరాక్షసత్వ మెట్లు సంభవించినది. ? వారివృత్తాంతము దెలియజెప్పు డన నప్పర మేశ్వరు డిట్లు చెప్పనొడగెను —

ప్రేయసీ ! పూర్వకాలమున కుశిబలుడను నొక బ్రాహ్మణుడు ఉండెను. అతడు వేదవేదాంగము లభ్యసించి సమస్త శాస్త్రముల నధ్యయనము జేసి సదాచారుడై మెలగుచుండెను. ఇటులుండ నొకతటి యాతనికి ధనార్జనము జేయ గోటిక గలుగుటచే నతడు మహిషదానములను, అశ్వదానములను, గాల పురుషదానములను బరిగ్రహింపుచు జీవయాత్ర గడపు చుండెను. అతనికి కుమతి యను భార్య యుండెను. అతి డట్లు దానములను గ్రహించుటయేకాని యెన్నడును ఎట్టిధర్మకార్యమును జేసియుండలేదు. కాలవశమునవారిరువురును మృత్యువాత బడి బ్రహ్మరాక్షసులై జన్మించిరి. వారిరువురు నటు లా తాళవృక్షముక్రింద కూర్చొని యుండగా నందు భార్య భర్తనుగూటించి యిట్లు పలికెను — నాథా ! సర్వజన వినిందితంబగు నీ బ్రహ్మరాక్షసరూపము మన కెట్లు పోవును ? దీనికి దగు సాధన మేమి? బ్రాహ్మణుడావదనంబుల నాకర్ణించి 'మన కీ బ్రహ్మరాక్షసరూపము బ్రహ్మవిద్యోపదేశమువలనను, నాధ్యాత్మికవిచారణవలనను దొలగిపోవును. కాని యింతకన్న నిందులకు వేఱు సాధన మేమియు లేదు' అని ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను.

అప్పుడు కుమతి యప్రయత్నముగా 'కిం తద్రహ్మ కిమధ్యాత్మమ్' అని ప్రశ్నించెను. (అనగా) ఆ బ్రహ్మ యెవరు? ఆ యధ్యాత్మ మెయ్యది? ఆ కర్మ మేమిటి? యని ప్రశ్నించెను. గీతాప్రమాధ్యాయ మందలి ప్రథమశ్లోకభాగంబగు నీ వాక్యమును విన్నంతనే తాళవృక్షరూపమున నున్న భావ

శక్త్యయు, బలిం చుటచే బ్రహ్మరాక్షస రూపమందున్న కుమతీయు కుశీబలుడును విమ క్తులై స్వస్వరూపంబులను దాల్చిరి. అందు కుమతీ కుశీబలులు మాత్రము దివ్యవిమానముల నారూఢులై వైకుంఠమునకు వెడలిపోయిరి. అదిచూచి భావశర్మ యాశ్చర్య చకితుడయ్యెను. అనంతరమున భావశర్మ యా యర్థశ్లోకమును జపించుచు భగవంతు నారాధించుటకై కాశీకిబోయి యచట శ్రీహరిని గుఱించి ఘోరతపము జేయ నారంభించెను. ఆ సమ యమున వైకుంఠమందు లక్ష్మీదేవి విష్ణుమూర్తి నిట్లు ప్రశ్నిం చెను — నాథా! మీరు సదా నిద్రనుగూడ విడచి యిట్లు జింతించుచుండిరి ? అపుడు శ్రీహరి యిట్లు అనియెను — ప్రేయసీ ! కాశీనగరమందు భావశర్మ యచు బ్రాహ్మణుడు నా యందమితభక్తి కలిగిఘోరముగా దపమాచరించుచుండెను. ఆతడు దేహమునుగూడ మఱచి గీతాష్టమాధ్యాయ మందలి యర్థశ్లోకమును “కిం తద్రుద్ధా కిమధ్యాత్మం, కిం కర్మ పున షోత్తమ” యను మంత్రమును జపించుచున్నాడు. నే నాతని తపమునకు దగిన ఫలము నేమి ప్రసాదించునా ? యని యాలో చించు చుంటిని.

ఇట్లు పలికి విష్ణుమూర్తి భావశర్మయెడ దయగలవాడై యాతనికి మోక్షము ననుగ్రహించెను. ఆభావశర్మ వలన నరక పతితు లగు నాతని వంశజులందఱుకూడ దరించిరి.

కావున గీతాష్టమాధ్యాయ పారాయణమువలన బ్రహ్మ రాక్షసత్వము, వృక్షత్వము దొలగిపోవుటయే కాక ముక్తియు గూడ దప్పక గలుగును. సం దేహము లేదు.

గీతా ప్రతిభ

న వ మా ధ్యా య ము

దేవీ పార్వతీ ! సాదరముగ నిపుడు తొమ్మిదవ యధ్యాయ మాహాత్మ్యమును జెప్పుచుంటిని వినుము.

నర్మదాతీరమున మాహిష్మతి యచు పట్టణమొందు కలదు. ఆపురమున వేదవేదాంగవిందుడును, నతిథిపూజానిరతుడు నగు మాధవుడను నొక బ్రాహ్మణుడుండెను. అతడు చాల ధనమాస్జించి యొక యజ్ఞము చేయ నారంభించెను. అతడా యజ్ఞమందు బలికొఱకై యొక మేకను గొని శెచ్చి దానికి బూజాదిక మాచరించెను. పిమ్మట నా మేకచిరునవ్వు నవ్వుచు సభయంతయు నాశ్చర్య మొందునటుల మనుష్య వాక్కుతో నిట్లు పలికెను,

ఓ బ్రాహ్మణోత్తమా ! “ఈ యజ్ఞము వలన లాభ మేమి ? ఇయ్యజ్ఞఫలము పూర్తి కాగానే మఱల జనన మరణ ములు నిశ్చేతములే కదా! ఇంతియే కాక నీ వీ యజ్ఞమిట్లాచ రించుటచే నా దశయే నీకును సంప్రాప్తించ గలదు. నా యీ రూపమును జూడుము.” — ఇట్లు లా మేక వచనములను విని సభికులందఱు నాశ్చర్య చకితులైరి. ఋత్విక్కులు మున్నగు వారు సమస్కారపూర్వకముగా నా యజ్ఞము (మేక) తోడ నిట్లు పలికిరి. —

ఓ యజమా ! పూర్వజన్మమందలి నీ వృత్తియేమి ? నీ కే కర్మఫలంబుచే నిట్టి దశ సంప్రాప్తించినది ! నీకు బూర్వ

జన్మస్మృతి యెట్లు కలిగినది ? ఇది యంతయు సవిస్తరముగా వినగోలుచుంటిమి.

ఓ బ్రాహ్మణోత్తములారా ! పూర్వము నే నొక పరమపూతమగు బ్రాహ్మణులమందు జన్మించి యఖిల వేదముల నభ్యసించి సర్వవిద్యావిశారదుండ నైతిని. ఇటులుండ నొకసారి నా పుత్రుడు రోగపీడితుడగుట భార్యచే బ్రేరి టుడనై వాని రోగ నివారణార్థము చండికకు బలి నిచ్చుటకై యొక యజమును గొనితెచ్చి బలి యిచ్చితిని. ఆ సమయమున దాని తల్లి వచ్చి నన్ను జూచి 'ఓరీ పాపాత్మా ! దుర్మార్గా ! నీవు నా పిల్లను బలి యిచ్చితివి కావున దిరిగి మేకయోని యందు జన్మింతువు గాక !' యని నన్ను శపించెను. కాల వశమున మృతిబొంది నరకయాతనల ననుభవించి పిమ్మట మేకనై జన్మించితిని. పశుయోనియందు జన్మించిననూ నాకు బూర్వజన్మ స్మృతి కలదు. ఇంతకన్న నాశ్చర్యజనకమగు విషయ మొండు కలదు. నేనొక సమయమున గోతిని బుట్టి, పాములనానిచే జంపబడి మఱల శునకమునై జన్మించి పవిత్ర పదార్థంబులను దాకుటచే నొక బ్రాహ్మణాస్త్రీచే జంపబడి తిని. అనంతరమున నశ్వమునై యుద్భవించి యొక రాజభారమును మోయుచు నొకచో బురదయందు దిగిబడి మృతి బొంది మఱల నీరీతిగా మేకనై జన్మించితిని. ఓయీ ! విప్రోత్తమా ! నీకు వినవలయు నను గుతూహల మున్న జెప్పుచుంటిని వినుము.

పూర్వము మోక్షసంధాయకం బగు గురుక్షేత్రమును జంద్రశర్మ యను సూర్యవంశపురాజు పాలించు చుండెను.

అతం డొకదినమున సూర్యగ్రహణ పర్వము సంభవించు
శ్రద్ధతో గాలపురుష దానము జేయదలచి వేదవేదాంగ
పారగు డగు బ్రాహ్మణుని నొక్కని రావించెను. పురోహితుని
వెంటనిడుకొని నది కేగి స్నానమాచరించి తిరిగి గృహమునకు
వచ్చి గంధ పుష్ప మాల్యాదికముచే నా బ్రాహ్మణుని
బూజించి యథావిధిగా గాలపురుషదానము జేసెను.

తత్తణుంబు యా కాలపురుష విగ్రహమునుండి యొక
చండాలమిథున ముద్భవించి దానమును గ్రహించిన బ్రాహ్మ
ణుని హృదయమున బ్రవేశింపబోయెను. తోడనే యా బ్రాహ్మ
ణుడు మానసమందు శ్రీ హరిని ధ్యానించి శ్రీమద్భగవద్గీతా
నవ మాధ్యాయమును బారాయణ జేయ మొదలిడెను. ఆ సమ
యమున శ్రీ మహావిష్ణు వాతని హృదయపీతము నలంకరించి
యుండుటచేనా చండాలు రాతని హృదయమున బ్రవేశింపలేక
పోయిరి. గీతా నవ మాధ్యాయ మందలి యక్షరము
లాతని ముఖమునుండి వెలువడుచుండ నొక్కొక్క యక్షరంబున
కొక్కొక విష్ణుమాత యావిర్భవించి యా చండాల దంపతులను
దూరముగ బాఱద్రోలిరి. ఇది చూచి రాజు విస్మితుడై బ్రాహ్మ
ణుని తోడ నిట్లు పలికెను.

భూసురోత్తమా ! ఇట్టి భయంకర సమయమున ని
న్నెవరు కాపాడిరి ? నీవు ఏ మంత్రమును జపించితివి ? ఆ
చండాలదంపతు లెవరు ? వారిట్లు శాంతి బొందుటకు గారణ
మేమి ? ఈ వృత్తాంతము నంతయు బూర్ణముగా వినదలచు
చుంటిని.

అప్పుడు బ్రాహ్మణు డిట్లు పలికెను. రాజా! వారిద్దఱు మహా పాపాత్ములు. కాలపురుషదాన గ్రహణ దోషముచే నా హృదయమును బ్రవేశింప బ్రయత్నించిరి. అప్పుడు నేను గీతానవమాధ్యాయ మంత్రమును జపించితిని. ఇది యంతయు నా మంత్రప్రభావమే. భూపాల ! నవమాధ్యాయ పారాయణ ముచే నెట్టి కష్టములనైనను దరింపవచ్చును. నిత్యము నే నీ యధ్యాయమును బారాయణ జేయుచుంటిని. అందువలన నాచే నాచరింపబడు బ్రతిగ్రహణదోషము లన్నియు నశించినవి. అది విని రాజు మిక్కిలి సంతసించి యా బ్రాహ్మణుని వలన గీతా నవమాధ్యాయము నుపదేశమొంది నిత్యము భక్తితో బారాయణ జేయుచు నంతమునకు దానును బ్రాహ్మణుండును బరమపదమును బొందిరి. ఈ ప్రకారము మేకచే జెప్పబడిన వృత్తాంతమునాకర్ణించి యా బ్రాహ్మణుడుగూడ దానినిజంపుట మాని నిత్యముభక్తితో గీతానవమాధ్యాయమును బారాయణ జేసి యంతమునకు బరమపదమును బొందెను.

కావున గీతా నవమాధ్యాయ పారాయణమువలన బ్రతి గ్రహణ దోషము నశించుటయే కాక చివరకు ముక్తికూడ సంప్రాప్తించును.

గీతా ప్రతిభ

దశ మాధ్యాయము

పార్వతి:- సర్వజ్ఞ ! తమ యసుగ్రహమువలన సత్య శ్చర్యజనకముగు నవమాధ్యాయ మాహాత్మ్యమును శ్రవణము జేసితిని. కాని తృప్తికలుగుట లేదు. కావున దశ మాధ్యాయ మాహాత్మ్యమును గూడ సవిస్తరముగా నుపదేశింపుడు.

పరమేశ్వరుడు:- సుందరీ ! పరమ పావనముగు దశమాధ్యాయ మాహాత్మ్యమును విన్నమాత్రముననే స్వర్గము లభించ గలదు. కావున సాదరముగా వినుము.

పూర్వము కాశీపురమున ధీరబుద్ధియును నొక శ్రావ్హుడు ఉండెను. అతడు వేదశాస్త్రములందు బూర్ణప్రజ్ఞ కలవాడు, నందీశ్వరుని వలె బరమేశ్వరుని యందు భక్తి కలవాడు నై యింద్రియములను వశమొనర్చుకొని మోక్షమార్గమందు బ్రవర్తించుచుండెను. అతడు మానసము నంతరాత్మయందు నిలిపి యెల్లవేళల నాత్మసాత్కారము జేసికొనుచుండును. అందు వలన నాత డెపు డెచటికి బోవుచున్నను నే నాతని వెంట బోవుచుండును. ఈ నా స్థితిని భృంగిరీలుడు చూచి నన్నిట్లు ప్రశ్నించెను— 'స్వామీ ! మీ రీ విధముగ నాతని వెంటబడించి పోవుటకు గారణమేమి? వారి యెడల నధిక వాత్సల్యమున్నచో మీ రాతనికి దర్శన మియ్యరాదా ? అతం డెట్టి తపోదాన యజ్ఞములు చేసెను?' అనుగ్రహింప బ్రార్థించు చుంటిని.

పూర్వము కైలాసమున బున్నాగవనమున వెన్నెల రాత్రి యందొకచో గూర్చొని యుంటిని. ఆ సమయమున బ్రళయకాలమందు వలె భీకరముగా వాయువు పీచుచుండెను. భయంకరధ్వనులతో వృక్షములు నేలగూలు చుండెను. పర్వతములను గూడ జలింపజేయునో యనునట్లు రుసింగ్ఘామారుతము నలుదెసల వ్యాపించి యుండెను. అప్పు డాకసమగుడుండి కాలమేఘమువలెను, గాటుకకొండవలెను, సంధికారమువలెను నల్లని వర్ణముగల యొకపక్షి నా వద్దకు వచ్చి చక్కగ వికసించిన యొక పద్మమును నా ముందుంచి శిరసా ప్రణామము జేసి సన్నిట్లుస్తుతించెను.

పరమేశ్వరా ! నమస్కారము. నీవు జితేంద్రియులగు భక్తుల కధీనుడవు. నిరాకారుడవు, నిరామయుడవు, నిర్గుణుడవు, సృష్టి స్థితి లయ కారకుడవు. నీ తృతీయ నేత్రాన్నిచే మన్మథుని భస్మీభూతుని గావించితివి. జయ మగు గాక !! ఎల్లవేళల మును లందఱిచే గీర్తింపబడు నీ పాదారవిందములకు నమస్కారము. దేవగురు వగు బృహస్పతియు, సహస్రవదను డగు నాదిశేషుడును గూడ నిన్ను స్తుతింప సమర్థులు కారు.

ఇటు లా స్తోత్రము నాకర్ణించి ' కాకివలె నల్లని దేహమును, హంసవలె శరీరాకారమును ధరించి యున్న నీ పూర్వవృత్తాంతమేమి? ఏప్రయోజనము నుద్దేశించి నీ విచటకు వచ్చితివి ?' అని పరమేశ్వరుడు ప్రశ్నింప నా పక్షి యిట్లు చెప్పదొడగెను.

ఘోర్జటి ! నేను చతురాననుని హంసను. నా యీ దేహమునకు నీలవర్ణము సంభవించిన కారణమును జెప్పుచుంటిని వినుము. సర్వజ్వాలరగు మీకు దెలియని విషయములుండనేరవు. అయినను దమ యనుగ్రహమున వచ్చించుచుంటిని. సౌరాష్ట్రదేశమున (సూరత్) బద్మములచే నలంకరింపబడిన సుందరముగు నొక సరోవరము గలదు. బాలచంద్రుని వలె మృదువైన తామరతూండ్ల నాహారముగా గైకొని నే నొక నా డాకసవీధి బోవుచు బ్రమాదవశమున భూమిపై బడితిని. స్పృహ తప్పినది. కొంతసేపటికి సేదజేటి యిట్లు చి తించితిని—నా యీ పతనమునకు గారణమేమి? నా దేహము దీ కాళిమ (నలుపు) ఎట్లు సంభవించినది? ఇంతలో నా సమీపముం దున్న సరోవరమందలి పద్మముల మధ్యనుండి 'ఓయి విహంగమా ! లెమ్ము. నీ పతన కారణమును జెప్పెదను' అని యొక వాక్యము వినబడెను. వెంటనే నేనా సరోవర మధ్యమునకు వెడలి యచట నైదు పద్మములు కల యొక పద్మ లతను జూచి నమస్కరించి నా పతన కారణము నడుగ నిల్లుచెప్పెను.

ఓ కలహంసమా ! ఆకసవీధి నెగులుచు నన్ను దాటి నీవు వెడలితిని. ఆపాపపరిణామముచే భూమిమీద బడుటయు, నీ దేహమున కీ కాళిమము గల్గుటయు దట్టించినది. ఈ పతనమును జూచి నాకు దయగలిగి యెదుటనున్న పద్మముతో సంభాషించుచుండ నా ముఖసౌరభము నాఘ్రూణించినంతనే యటువది వేల తుమ్మెదలు స్వర్గమును బొందినవి. నా యందీ

యతొక శక్తి జనించుటకు గారణమును నుడివెదను వినుము. ప్రథమమున తుమ్మెదల వృత్తాంతమును జెప్పుచుంటిని.

ఆ తుమ్మెద లిప్పటి కేడు జన్మలకు బూర్వము ముని కుమారులై యుండిరి. వారందఱు నీ సరస్వతీరమున దప మాచరించు చుండిరి. ఒక సమయమున నవర సరస్వతీయో యన నొప్పు నొక స్త్రీ వీణ మీటుదు నీ ప్రాంతమున సంచరించుచుండెను. శ్రవణమధురంబగు నా ధ్వనినా లకించిమునికుమారులందఱామెను సమీపించి 'నేనే ముందు జూచితిని, నేనేముందు జూచితిసి' అని యొండొరులు గలహించుకొని ముష్టి ఘాతములచే బరస్పరము దన్నుకొని మృతి బొందిరి. అనంతరమున దమతమ కర్మానుసారముగా యమహూతనల నుభయించివారు మఱల భూమిమీద బెద్దురుపక్షులై యుద్భవించి పిమ్మట గాలవశమున దావాగ్నిదగ్దులై వారు తిరిగి గజములై జన్మించి మార్గమున పోవు బాటసారులను జంపుచు బ్రమాదవశముననా పనమం దొకనో విషజలమును ద్రావిమఱల యమాలయమున కరిగిరి అనంతరమున దిరిగి వారందఱు ఖరము, ఒంటె, తోడేలు, పిల్లి మొదలగు జన్మములనెత్తి యంతమునకు తుమ్మెదలై జన్మించి నాముఖగంధమునాఘ్రాణించి విష్ణులోకమునుబొందిరి.

పక్షిందా ! నా యీ యైశ్వర్య కారణమును జెప్పెదను. వినుము. ఇంతకు బూర్వము మూడవ జన్మయందు నేనొక బ్రాహ్మణ పుత్రకన్య. నా నామము సరోజవదన. నేను మిక్కిలి భక్తితో బెద్దల సేవ జేయుచు పాతివ్రత్యమునే ప్రధానముగా బాటించుచు గాలము గడుపుచుంటిని. నేనొక

దినమున 'మైన' యను పక్షిచే బాతము జదివించు చుండ బతి
 సేవయందు గొంచె మాలస్య మయ్యెను. అందులకు నా
 భర్త కుపితుడై నన్ను 'మైనా పక్షివి కమ్ము' అని శపించెను.
 వెంటనే నేను మైనా రూపమును బొంది గతజన్మయందలి పతి
 ప్రతాప్రభావముచే నొక ముని గృహమందు వసించు చుంటిని.
 అచట మునికన్య యొకతె నన్ను బెంచు చుండెను. ఆ గృహ
 యజమాని నిత్యము విభూతి రూపాత్మకంబగు గీతా దశమా
 ధ్యాయమును బారాయణ జేయుచుండెను. సర్వ పాప సరి
 హారకంబగు నాయధ్యాయము నేను నిత్యము శ్రవణము జేయు
 చుండెడి దానను. కాలవశమున మృత్యుముఖము జొచ్చి స్వర్గ
 మందొక యపుగననై జన్మించితిని. నా పేరు పద్మావతి, కార
 ణాంతరమున నేను లక్ష్మీకి చెలికత్తె నైతిని. ఒక దినమున
 విమానము నధిష్ఠించి యాకాశమందు విహరించు చుండ బద్ధ
 ములచే రిమణీయంబగు నీ సరోవరమును గాంచి యిందు
 విహరించు చుంటిని. ఇంతలో మహాకోపావతారుగుడ
 దూర్వాసు జేతెంచుచుండ జూచి భయమంది యాతడు వచ్చు
 నంతలో వస్త్రవిహీనురాల నగు నేనొక పద్మలతారూపమును
 ధరించితిని. ఇదిగో, నైదు పద్మములు గల నన్ను జూడుము.
 ఇందు రెండుపద్మములు పాదములు. రెండుపద్మములు
 హస్తములు. ఒక పద్మము మాఖము. ఇట్లు పద్మలతా రూప
 మును దాల్చిన నన్ను జూచి దూర్వాసుడు కోపాక్రాంతుడై
 ఓసీ! దుర్మార్గురాలా! 'నీవు యీ రూపముదే శత వత్సరము
 లుండువుగాక, అని శపించి యంతర్హితు డయ్యెను. పూర్వ
 జన్మమున విభూతి యోగాధ్యాయమును శ్రవణము జేయుటచే

నీజన్మమున నిట్టి రూపమందుండియు వాక్కు గలిగియుంటిని. అట్టి శక్తిగల నన్ను నీవంతరిక్షమున బోవుచు నతిక్రమించుటచే (దాటుటచే) నేల గూలితిని. నా యెదుట నుండగ నే నీకు శాప విముక్తి కాగలదు. నాకును శాపావధిసమీపించినది. నే నిపుడు దశమాధ్యాయమును బారాయణజేసెదను. నీవుకూడ నాకర్ణింపుము. ఇట్లు పలికి యా పద్మలత దశమాధ్యాయమును బారాయణ జేసి ముక్తిబొందెను. ఆ సమయమున నా పద్మలతచే నీయబడిన పద్మమును గైకొని యిట్లు నీవద్దకు వచ్చితిని. ఇటు లీశ్వరునితో బలికి యా హంసయు ముక్తిని బొందెను.

ఈశ్వరునివచనములాకర్ణించి భ్రంగిరీటుడు ఇట్లు ప్రశ్నించెను—పరమేశ్వరా ! పూర్వజన్మమున నీ హంస యెవ్వరు? నీయెదుట నిట్లు దేహమును ద్యజించి ముక్తిబొందుటకు గారణమేమి? ఈ వృత్తాంతమును వినగోఁతుచుంటిని.

భ్రంగిశ్వరా! పూర్వ మొక బ్రాహ్మణకులమున సుతపుత్రుడు నా డొక డుండెను. అతడు బ్రహ్మచారి. జితేంద్రియుడు. గురుకులమున నెక్కుడు గురుశ్రుశ్రూష జేసి వేదంబుల నభ్యసించెను. ఒకదినమునగురువునిదురించు చుండగా నాతనిశయ్యను సుతపుత్రుడు తన పాదముచే దాకెను. స్వర్గమును బొందియు నతడా పాపముచే దిర్యగోఁయిందు హంసయై జన్మించి బ్రహ్మజేవుని హంసలో నొకటిగా బరిగణింపబడుచుండెను. పిమ్మట నా పద్మలతచే జెప్పబడినదశమాధ్యాయప్రభావమువలన నొక బ్రాహ్మణుడై జన్మించెను. పూర్వజన్మసంస్కారవశముననతడు బాల్యమునుండియు దశమాధ్యాయమును బఠించుట నభ్యసించెను.

చెను. దాని ప్రభావము వలననే ఇతడు సర్వదా శ్రీమహా విష్ణువును సందర్శించుచుండును. ఈ దృష్టి ప్రసరణ మా త్రమున బంచమహాపాతకులు కూడ ముక్తి బొందుదురు. అత డిపురమం దుండుటచే బౌరులందఱకు ముక్తి కరతలామలకము. అందువలన నేను సదా యాతని కరమును గ్రహించి వెంట బోవుచుండును. భృంగిరీటా! భగవద్గీతా దశమాధ్యాయ మాహాత్మ్య మిట్టిది.

పార్వతీ! భృంగిరీటునకు జెప్పిన యితిహాసము నంతను వింటివి కదా ! బాలుకు కాని, స్త్రీలు కాని, పురుషులుకాని యెవ్వ రీ దశమాధ్యాయమును నిత్యము భక్తితో శ్రవణము జేయుదురో, బఠింతురో, యట్టివారు సర్వాశ్రమధర్మముల నాచరించిన ఫలమును బొందుదురు. మఱియుతిర్యగ్యోనులందుండియు జ్ఞానవంతులై తుదకు మోక్షమును బొందుదురు.

గీతా ప్రతిభ

ఏ కాదశాధ్యాయము

[పేయనీ ! గీతాశ్రవణ కుతూహలవగు నీవిపును పరమ పవిత్రంబును, విశ్వరూపాత్మకంబు నగు నీ యేకాదశాధ్యాయ మాహాత్యమును వినుము. దానిని గురించిన యితిహాసంబు లనేకములు గలవు. అందిది కూడ నొక యితిహాసము.

[ప్రణీతా నదీతటమందు మేఘంకరమను నొక విశాల నగరముండెను. ఆ నగర మనేక ప్రాకార గోపురంబులతోడను, బుగారు స్తంభములచే నిర్మితమైన ధర్మశాలలతోడను శోభిల్లు చుండెను. అందు బ్రజలుసుఖవంతులు, ధనవంతులు, శాంతులు, జితేంద్రియులునై వర్తించుచుండిరి. మేఘశ్యామల దేహుండును, వామనాకాసుండును, శ్రీవత్స లక్షణలక్ష్మీతుండును, శారఙ్గధనుర్ధరుండు నగు శ్రీమహావిష్ణు వా పురమందు వసించి పౌరు లందఱకు నిత్యసుఖాబులనిచ్చుచుండెను. అచటిపురజనులందఱు నిత్యము నా శ్రీహరిని సందర్శించి సంసార భయవిముక్తులగు చుండిరి. ఆ పురమున మేఖల యను నొక పుణ్యతీర్థముండెను. అందు స్నాన మాచరించుటచే మనుజులకు శాశ్వతవైకుంఠము సంప్రాప్తించున. అదటనున్న శ్రీనృసింహు నొకమాటు సందర్శించినచో మనుజుం డేడు జన్మముల పాపమంతయు నశించి

పరమపదమును బొందును. అచటగల వినాయకుని జూచినచో సర్వవిఘ్నములు నశించిపోవును.

ఆ పురమందు సదా బ్రహ్మచర్యనిరతుండు, మమతా రహితుడు, జతేంద్రియుడు, వేదవేదాంతపారగుడు, శ్రీహరి శరణాగతభక్తుండు నగు సునందుండనునొకభూసురుండుండెను. అతడు నిత్యము శ్రీహరిసాన్నిధ్యమున గీతయందలి విశ్వరూపాత్మకంబగు నేకాదశాధ్యాయమును బారాయణజేయుచుండెను. అందుచేత నాత డత్యల్పకాలమున బ్రహ్మజ్ఞాన పరిపూర్ణుడై పరమానంద సందోహంబుగ సమీధవలన నింద్రియములను వశమొనర్చుకొని, నిశ్చలుడై యుండి జీవన్ముక్తుడని పిలువబడుచుండెను.

బృహస్పతి సింహరాశిని బొందియుండనొక నా డాతడు గోదావరీ తీర్థయాత్ర జేయు దలంపున గృహమునుండి పరివారముతో పయనమై క్రమముగా దారాసంగమతీర్థము, కపిలాసంగమ తీర్థము, అష్టతీర్థము, కపిలాద్వారము, నృసింహవనము, అంబికాపురము, కరస్థానము మొదలగు బుణ్యతీర్థములను సేవించి వివాహమండపమును బురము జేరెను. అత డాపురమందానాటి కేశరియింటనైన వసింపదలచి తిరుగుచుండ గ్రామాధికారివచ్చి యొక ధర్మశాల నాతనికి జూపి అందు వసింపుమని చెప్పి వెడలి పోయెను. సునందుడును దన పరివారముతోడ నందు బ్రవేశించి నిర్భయముగా నాదివసమును గడపెను. మరుసటి దిన ముదయమున మఱల గ్రామాధికారివచ్చి వారలను జూచి యాశ్చర్య

బడి 'మహాత్మా! మీరందఱు జిరాయువులు, బుణ్యపురుషులు, పవిత్రహృదయులు. మహానీయా! ఈ గృహమున మీ కేమియు భయము కలుగలేదా? మీరిందు జీవించి యెటులుండగలిగితిరి? మీవంటి వారిని నేనెచటను జూడలేదు. మీయందెట్టి మంత్ర ప్రభావ మున్నది? మీరు ఏ విద్యనాశ్రయించి యే దేవు నుపాసనజేసి యీ యతౌకిక శక్తిని సంపాదించితి? మహోదయా! తా మీ గ్రామమందే వసింపుడు. నేను మీకు ప్రతిదినము సేవ జేయుదును' అని పలికెను. అటు లా గ్రామాధికారి వచనానుసారముగా సునందు డా గ్రామమందే సుపరివారుడై వసించుచుండెను.

ఇటు లేడెనిమిది దివసములు గడచిన పిమ్మట నొకనాడుదయమున గ్రామపాలుడు సునందుని వద్దకువచ్చి రోదనము జేయుచు 'మహాత్మా! గడచిన రాత్రి నా కుమారుని నొక బ్రహ్మరాక్షసుడు భక్షించెను.' అని పలుకుచుండ సునందుడు 'గ్రామపాలా! ఆ బ్రహ్మరాక్షసు డెవండు? ఆత డెచట నివసించుచున్నాడు. నీ కుమారు నతం డెట్లు భక్షించెను?' అని ప్రశ్నించెను.

అప్పుడు గ్రామాధికారి యిట్లు చెప్పదొడంగెను—
భూసురోత్తమా! ఈ గ్రామమందు నర భక్షకుండగు నొక బ్రహ్మరాక్షసుడు గలడు. ఆతడు ప్రతిదినము నగరమందు బ్రవేశించి యిష్టమువచ్చినటుల మనుజుల నందఱను భక్షించుచుండెను. అది చూచి మేమందఱ మాతని నిట్లు ప్రార్థించితిమి— 'ఓ రాక్షసా! నీవు మమ్ములను భక్షింపుము. నీ

యాహోరము కొఱకై మేమొక యేర్పాటు గావింతుము. మార్గవశమున నీ గ్రామమునకు వచ్చు పథకులను నీ యాహోరము కొఱకై యీ ధర్మశాలకు బంపుచుందుము. నీవు వారిని భక్షించు చుండుము. అటు లీధర్మశాల కెవ్వడును రానిచో నాడు నీవు గ్రామమందు బ్రవేశింపుము. ఇంతియే మా ప్రార్థన. అతడును మా ప్రార్థనను విని యట్లే యగుగాక' యని వెడలిపోయెను.

నాటి నుండియు నట్లే జరుగుచుండెను. నేడు మీ రీ ధర్మశాలయందు సుఖముగా నుండగలిగితిరి. మీరెంత ప్రభావ పూర్ణులొకదా! భూసురోత్తమా ! రాత్రి మృగవశమున నాకుమారుని మిత్రుడొకడు రాగా నాతని నీ ధర్మశాలకు బంపితిని. వానియందలి ప్రేమవశమున నా కుమారుడు కూడ యిందే బండు కొనగా బ్రహ్మరాక్షసుడు అతనితో బాటు నా కుమారుని గూడ భక్షించెను. నేను విచారించుచు నేటి యుదయమున నా బ్రహ్మరాక్షసుని కడకు బోయి 'ఓరీ దుష్టత్మా! రాత్రి నా కుమారుని గూడ భక్షించితివేమి? ఇప్పుడు నా పుత్రుడెట్లు జీవించును? ఉపాయ మేమి?' యని యడుగగా నతడిట్లు చెప్పెను.

గ్రామపాలా! రాత్రిసమయమున జీకటి యగుటచే నీ కుమారుని భక్షించితిని. అతడు జీవించుట కొక యుపాయము కలదు. గీత యండలి యేకాదశాధ్యాయమును బారాయణ జేయుచు నభిమంత్రించిన జలముచే నాకీ రాక్షసత్వము పోవుటయే కాక సంతదనుక నాచే భక్షింపబడిన వారందఱు

గూడ జీవించి ముక్తి బొందుదురు. నే నొక దినమున ధర్మశాలలో బ్రవేశించగా నచట నొక బ్రాహ్మణుడు గీతయందలి యేకాదశాధ్యాయమును బారాయణజేయుచుండెను. ఆ బ్రాహ్మణుడు నాయందనుగ్రహించియేడుమాటలుగీతయేకాదశాధ్యాయమును బారాయణముజేసిజలమునభిమంత్రించినామీద జల్లినచో నేనును నా యుదరమందలి జీవులంఱును దరింతుము. కావున నో గ్రామపాల! నీ వీ వృత్తాంతము నా బ్రాహ్మణున కెఱింగించి మమ్ముల నుద్ధరింపుము.

అనవుడు, నేను మఱల 'నోరీ పాపాత్మా! నీ వాక్యములను వినుచుండ నా కాశ్చర్య మొనపుచున్నదే! ఏకాదశాధ్యాయ ముం దట్టి ప్రభావ మెచట నున్నది?' యని యశుగ నాతం డిట్లు పలికెను.

ఓ గ్రామపాలా! పూర్వ మొక గృధ్ర మొక యస్థిఖండమును నోటగఱచుకొని నభోమార్గమున బోవుచుండెను. దైవవశమున నా గృధ్రము నోటినుండి జారి యా యస్థిఖండ మొక జలాశయమందు బడెను. ఆ సమయమున నొక మునీశ్వరుడా జలాశయమును మహాతీర్థముగా భావించి యందలి జలముచే దన పితృదేవతలకు దర్పణమొనర్చుచుండెను. అదిచూచి కొందఱుజను లా మునీశ్వరు నిట్లుడిగిరి — మునీశ్వరా! ఈ జలాశయము పుణ్యతీర్థ మెట్లులై నది? మీ రిందు దర్పణము జేయుచుంటి రేల? అనుడు, మునీశ్వరు డిట్లు పలికెను. విత్తవానుడను బ్రాహ్మణు డొకడు నిత్యము గీతయందలియే కాదశాధ్యాయమును

యమును బారాయణ జేయుచుండెను. కాలవశమున నాతడు మార్గమధ్యమున జోరులచే జంపబడెను, అతని యస్థిఖండము నొక గృధ్రము నోటగఱచుకొని పోవుచుండనదిజారి యీజలాశయమందు బడినది ఏకాదశాధ్యాయమును బారాయణజేయు ఋణ్యపురుషుని యస్థిఖండ మగుటచేత నీ జలాశయము పుణ్య తీర్థమైనది. నాటినుండియు నీ జలాశయమును పుణ్యతీర్థముగ భావించి జనులఁదఱు నందు స్నాన మాచరించుచుండిరి. అటు లాబ్రహ్మరాక్షసుని వచనానుసారముగ మీసన్నిధికేతెంచితిని. అని గ్రామపాలుడు కలుక తిరిగి సుశంకు డిట్లనెను.

‘గ్రామపాలా! అతని కాబ్రహ్మరాక్షసత్వ మెట్లుసంభవించినది?’ అని ప్రశ్నింప, మఱల గ్రామపాలు డిట్లు లనెను—
 బ్రాహ్మణోత్తమా! పూర్వ మీ గ్రామమందు గృప్తీవలు డను బ్రాహ్మణుని కలడు. అతఁ డొక సమయమున తన పొలమును గాపాడుకొనుచుండ నమ్మార్గమున పోవు బధికు నొకనిని గ్రద్ద యొకటి పొడిచి చంపుచుండెను. అదిచూచి యా సమీపమందున్న మునీశ్వరు డొక డీబ్రాహ్మణునితో, రక్షింపుము. రక్షింపుము. పాపము! గ్రద్దపొడిచి చంపుచున్నది’ అని యజుచుచు నా సమీపమునకు వచ్చునంతలో నా గ్రద్ద యాతని జంపి యాకసమున కెగసిపోయెను.

అప్పుడు మునీశ్వరు డా కృప్తీవలుం డగు బ్రాహ్మణుని జూచి ‘ఓ పాపత్మా! నీ వతి కఠిన చిత్తుడవు. నిర్దయుడవు. సమీపమం దుండియు నీవు నీ ప్రాణమువంటి వేఱొక ప్రాణ

మును గాపాడలేకపోతివి. జీవులు మనుజులవలనను, బశువుల వలనను హింసింపబడుచుండగా నెవ్వ డుదాసీనుడై యుండునో, అత డా జీవులజంపిన పాపము ననుభవించును. సమర్థుడయ్యు నెవ్వ డట్టియాపదనుండి జీవులను సంరక్షింప కుండునో, అతడు తిరిగి నీచయోనియందు జన్మించును. అట్టి యాపత్సమయమున నెవ్వడు దూరమం దుండి యైనను 'రక్షింపుము, రక్షింపుము' అని పలుకునో, అట్టి వారుత్తమ గతులను బొందుదురు. దుష్ట మృగము శాసించుండి గోవులు మొదలగువాని నెవ్వడు సద యుడై కాపాడునో, యాత డవశ్యముగ బరమ పదమును బొందును.

అశ్వమేధ సహస్రాణి వాజపేయ శతాని చ
శరణాగత సంత్రాణ కలాం న్నార్హంతి షోడశీమ్.
దీనస్యోపేక్షణం కృత్వా భీతస్య చ శరీరిణః,
పుణ్యవా నపి కాలేన కుంభీపాకే సవచ్యతే।

పద్మపురాణము, ఉత్తరిఖండము,

వేయి యశ్వమేధములు, నూరు వాజపేయములును గలసి యొక శరణాగత రక్షణఫల మందలి పదియారవ యంశమునకైనను సాటి రావు. ఎవడు దీనుని, భయభీతుని రక్షించక నుపేక్షించునో, అతడు పుణ్యాత్ముడయ్యు గుంభీ పాక మను నగ్రకమున బడును. రక్షణ జేయ సమర్థుడయ్యును ఎవడు నిర్దయుడై యూరకుండునో, యాతడు రాక్షసుడై జన్మించును. కావున నీవును రాక్షసుడవై జన్మింతువుగాక !' యని శపించెను. అంతట గృషీవలుడు వినముడై ఋషీశ్వరు నితో నిట్లు పలికెను — మహాత్మా ! నా కీ విషయ మెంత

మాత్రము దెలియదు, నేను నా క్షేత్రమును గాపాడుకొనుటయం దేకాగ్ర మనస్కుడనై యుంటిని. కావున న న్ననుగహింప వేడుకొనుచుంటిని.

ఓయి కృషీవలా ! ఎవనిచే నిత్య మేకాదశాధ్యాయము పారాయణ జేయబడునో, ఏడు మాఱులాయధ్యాయ పఠనముచే నభిమంత్రితమైన యాతని జలము వలన నీకు శాప విముక్తి కలుగ గలదు—నాటినుండియు నతడిట్లు రాక్షస రూపముతో నీ గ్రామమున నివసించు చుండెను. ఓ బ్రాహ్మణోత్తమా ! ఆతనివద్దకు బోదము. మీ చేతితో నాతని సీరమును దాకి జలమును బ్రోక్షించి యాతనిని, సమస్త జీవులను దరింప జేయుడు.

కరుణాంతరంగితుండగు సునందుడ గ్రామపాలుని మెట్ల నారాక్షసుని కడ కేగి జలమును గ్రహించి ఏడుమాఱులు గీత యందలి మేకాదశాధ్యాయ పఠనమున నభిమంత్రించి రాక్షసుని శిరమున జల్లెను. తోడనే యా రాక్షసుడును, వానిచే భక్షింపబడిన వేలకొలది జీవులును దివ్య వస్త్రాద్యలంకార భూషితులై, చతుర్భుజులై, శంఖ చక్ర గదా పద్మధానులై దివ్యవిమానముల నధిష్ఠించిరి.

అపుడు పుత్ర వాత్సల్యముచే గ్రామపాలుడు రాక్షసు నుద్దేశించి యిట్లు పలికెను—‘ఓరాక్షసా! ఇందు నా కుమారుడెవల నున్నాడు ? చూపుము’ ‘గ్రామపాల ! దివ్యలక్షణ సంపన్నుండు, చతుర్భుజుండు నగు నాతడే నీ కుమారుడు. అని రాక్షసుడు ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను. గ్రామాధికారి కుమా

10047

వీకాదకా ధ్యాయము

RG 65,6:4
35F24 20

రుని జూచి కుమారా ! ఇక నింటికి పోదము రమ్మ' అని పలికెను.

కుమారు డా వచనములు విని తండ్రితో నిట్లుపలికెను—
తండ్రి ! నమస్కారము. ఇదివరలో నీవు నా కెన్నిమాటలు పుత్రుడవై తివో యెఱుంగుదువా ? నేను నీకు ప్రథమమున గుమారుడనై యిప్పుడు దేవత్వము నొందితిని. ఈ బ్రాహ్మణుని యనుగ్రహమువలన వైకుంఠమునకు బోవుచుంటిని. ఈ రాక్షసుడు కూడ దివ్యదేహధారియై వైకుంఠమునకరుగుచున్నాడు. కావున నీవుకూడ నీ బ్రాహ్మణునివలన నేకాదశాధ్యాయము నుపదేశమంది నిత్యము బారాయణము చేయుము. ఇందువలన నీవుకూడ నిస్సంశయముగా నుత్తమగతిని బొందగలవు.

తండ్రి ! మానవులకు సాధుజన సాంగత్యము లభించుట కడు దుర్లభము. అట్టి సాంగత్యముకూడ నీ కిప్పుడు లభించినది. దానివలన నీ యభీష్టము తప్పక లభించును. ధన భోగ యజ్ఞ దాన తపంబులవలన నేమి ప్రయోజనము? విశ్వరూపాధ్యాయ పారాయణమువలన పరమకల్యాణప్రాప్తి కలుగును. పూర్ణానంద సందోహ స్వరూపుం డగు శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ కురుక్షేత్రమందాతని మిత్రుడగునర్జునున కమృత పదేశముచేసెను. పరమాత్మ స్వరూపుండగు శ్రీకృష్ణుని సదా ధ్యానము చేయుము. అదియే మోక్షసిద్ధికి నుత్తమ రసాయనము. ఇందువలన సాంసారికబంధ విముక్తి, ఆధివ్యాధి వినాశము, జన్మరాహిత్యము దప్పక గలుగును.

RG 65,6:4

10047

పార్వతీ! అతడు తండ్రితోడ నిల్లు పలికి విమ్మట నందఱును గలిసి వైకుంఠమును జొందిరి. ఆ గ్రామాధికారియు నాసునందుని వలన గీతయందలి యేకాదశాధ్యాయము నుపదేశమంది నిత్యము బారాయణ జేసి యంతమునకు బరమపదము నొందెను.

కావున యేకాదశాధ్యాయము ననవరతము బారాయణము జేయుటవలన కాలభర్మము నొందినవాడు జీవించుట, సర్వపాపములనుండి విడువబడుట, రాక్షసత్వమునుండి విముక్తిబొందుట, తుదకు వైకుంఠమును జేరుటయు సంపాదించును.

గీతాప్రతిభ

ద్వాదశాధ్యాయము

పర్వతనందినీ ! ద్వాదశాధ్యాయ మాహాత్మ్యమును జెప్పచుంటిని. అవధరింపుము.

దక్షిణ దిశయందు కొల్హాపుర మను నొక నగర ముండెను. ఆ పట్టణము సర్వవిధముల సుఖవంతమైయున్నది. అందు సిద్ధులు నివసించుచుండిరి. ఆ పురముసిద్ధిచాప్తికి స్థానమై యలరారుచుండెను. పరాశక్తి యగు లక్ష్మీ సదా యుండధి వసించుచుండును. ఇటు లా నగరము పురాణప్రసిద్ధమై తీర్థమునకు, భోగమునకు, మోక్షమునకు నాధనభూతమై వెలయుచుండెను. కోటి తీర్థములు, కోటి శివలింగములుకూడనందు కలవు. ఆ నగరము లోకమున మిక్కిలియుత్తమనగర మని ప్రఖ్యాతి వహించెను. ఒకదినమున నొక రాజకుమారు డప్పురమునకు వచ్చెను. అతడు సామ్రాజికశాస్త్రప్రకారము సర్వలక్షణ లక్ష్మీతుండై యత్యంతసుందరాకారుడై యొప్పుచుండెను; ఇట్లుతడునగరసౌభాగ్యమును దిలకించుచు బరాశక్తియగు లక్ష్మీనిజూడదలంచిమణి కంఠతీర్థమందు స్నానముజేసి సంధ్యావందనంబును, దేవ పితృ తర్పణంబులను నిర్వర్తించుకొని పిమ్మట లక్ష్మీదేవిని సందర్శించి నమస్కరించి భక్తిపూర్వకముగా నిట్లుస్తుతించెను.

తల్లీ! నీ వపార దయ కలదానవు, సదా సమస్తప్రాణుల కోర్కెలను దీర్చుచుందువు. నీ కటాక్ష వీక్షణ మాత్రముననే

సృష్టి స్థితి లయంబులు జరుగుచున్నవి. జగన్నాథా! నీకు నమస్కారము. నీ యాజ్ఞను గైకొనియే బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రులు సృష్టి స్థితి సంహారములం జేయుచుందురు. మహాలక్ష్మీ! ఎల్లపుడు నేను నిన్నే భజించెదను. హే కమలే ! యోగీశ్వరు లందఱు సర్వకాలములందును నీ చరణారవిందములనే సేవించుచుందును. నీ సంకల్పమాత్రముననే సర్వము జనించుచున్నది. నీవు ఇచ్ఛా శక్తి జ్ఞానశక్తి క్రియాశక్తి స్వరూపురాలవు. పరమ జ్ఞానపూర్ణంబగు నీ యాకారము నిష్కలంకము. నిర్మలము, నిత్యము, నిరంజనము, అంతరరహితము, నిర్భయము, ఆధారశూన్యము నిరామయము నై యున్నది. దేవీ! నీ మహిమ నెవరువర్ణింపగలరు? నీ వనాహత ధ్వని మయివి, బిందు నాద కలాస్వరూపురాలవు. మూతా! నీకు నమస్కారము. తల్లీ! షోడశకలా పరిపూర్ణంబగు నీ ముఖారవిందముచుండి యమృతము వర్షించుచుండును. పరా, పశ్యంతీ, మధ్యమా, వైఖరీ మొదలగుశక్తులు నీముఖము నుండియే జనించినవి. దేవీ! జగముచు రక్షింప నీ వనేక రూపములచు దాంబుచుండువు. అంబికే! నీవు బ్రాహ్మీ మాహేశ్వరీ వైష్ణవీ శక్తి స్వరూపురాలవు. వారాహీ, మహాలక్ష్మీ, నారసింహీ, ఐంద్రీ, కౌమారీ, చండిక, లక్ష్మీ యను నవన్నియు నీ స్వరూపములే. నావిత్రీ! చంద్రకళా, రోహిణి సర్వమునుసేవే. నీవు భక్తులపాలిటి కల్పవృక్షమువు. నన్ననుగ్రహింపుము.

ఇట్లు స్తుతించిన పిమ్మట నా రాజకుమారుని యెడదయగలిగి మహాలక్ష్మీ ప్రత్యక్షమై 'రాజపుత్రా! నీ భక్తికి మెచ్చి

తిని. ఇచ్చవచ్చిన వరమును దేనినైన కోరుకొనుము. ఇచ్చెదను' అని పలికెను.

అప్పుడు రాజకుమారు డిల్లు చేప్పసాగెను -- మాతా! నా తండ్రి యగు బృహద్రథు డశ్వమేధ యాగము జేయుచు దైవవశమున రోగగ్రస్తుడై స్వర్గమును బొందెను. యాపస్తంభముండు బంధింపబడిన యశ్వమును భూప్రదక్షిణార్థమై పోయి యొకచో రాత్రిసమయమున దాటిని దెంపుకొని యెటకో పాతిపోయెను. సరక్షణార్థమై పోయిన సైనికులందఱు దాని నంతటను గలయ చెవకి యెచటను గానక నిరాశులై తిరిగి వచ్చిరి. అప్పుడు ఋత్విక్కుల యాజ్ఞను గైకొని నేను నిన్ను శరణుబొందుటకై యాటకు వచ్చితిని. తల్లీ! నీవు నా యెడ బ్రసన్నురాలవై యజ్ఞాశ్వమును లభింప జేసినచో యాగము పూర్తి యగును. నేనును బిత్రిఋణ విముక్తుడ నగుదును. కావున నో జగజ్జననీ! నీవు నా యందు గరుణ బూని యాగము పూర్తి యగు నుపాయ మెద్దియైన సెలవిమ్ము.

రాజపుత్రుని వచనంబుల నాలించి లక్ష్మీ యిట్లు పలికెను.---'రాజకుమారా! నాయీ యాలయద్వార మందొక బ్రాహ్మణుడు వసించు చుండెను. జను లందఱు నాతనిని సిద్ధ సమాధి యని పిలుచు చుందురు. అతడు నీ యభీష్టమును బూర్తిగావింపగలడు. కావున నీ వాతని యొద్దకు బొమ్ము' అని పలికి లక్ష్మీ యంతర్ధాన మొందెను.

రాజకుమారుడును, అట్లే సమాధిమగ్నుడై యున్న యాబ్రాహ్మణుని వద్దకు బోయి నమస్కారము చేసి నిలచి

యూడెను. వెంటనే యాబ్రాహ్మణుడు రాజకుమారుని జూచి 'రాజపుత్రా! జగన్మాత యగు లక్ష్మీ నిన్నిటకు బంపినది. కావున నీ యభీష్టమును నెరవేర్చెదను. జూడుము' అని పలుకుచు మంత్ర ప్రభావము వలన దేవతల నందఱి నచటకు రావించెను. దేవత లందఱు జేతులు జోడించి బ్రాహ్మణుని యాజ్ఞాకొరకు నిరీక్షించుచుండిరి. అపుడు బ్రాహ్మణుడు దేవతలతో 'దేవతలారా ! ఈ రాజకుమారుని యజ్ఞాశ్వమును రాత్రి సమయమున నిండు డపహరించెను. కావున మీరిప్పుడు పోయి యా యశ్వము నిటకు గొనితెండు' అని యాజ్ఞాపించెను. తొడనే దేవత లాయశ్వమును గొనితెచ్చి రాజకుమారుని కిచ్చిరి. రాజకుమారు డది చూచి విస్మితుడై బ్రాహ్మణునితో నిట్లు పలికెను.

మహర్షీ! తమ యీ సామర్థ్యమునుజూడ నాకెంతయో యాశ్చర్యము కలుగుచున్నది. భూసురవరా ! అశ్వమే ధము జేయ నారంభించి దైవనియోగమున నా తండ్రి మృతి బొందెను. మే మాతని దేహము నొక తైలపాత్రయందుంచి కాపాడుచుంటిమి. కావున నో సాధుశీలా ! మీరు నాయందు గరుణవహించి నాతండ్రిని వునరుజ్జీవితుని గావింపుడు. వాని ప్రార్థనము విని బ్రాహ్మణుడు క్షణకాలము నిమాలితనేత్రుడై చింతించి 'రాజకుమారా! అటులైన యజ్ఞ వాటికకు బోదము రమ్మ' అని పలికెను. సిద్ధసమాధియు, రాజకుమారుడును, గలసి యజ్ఞ వాటికకు బోయిరి. అపుడు సిద్ధసమాధి చేత జలమును గ్రహించి యభిమంతించి బృహద్రథుని దేహమందు జల్లెను. వెంటనే బృహద్రథుడు సజీవు డయ్యెను.

అప్పుడు రాజకుమారుడు జరిగినవృత్తాంతమంతయు దండ్రు కెఱింగించెను. అది విని బృహద్రథుడు నమస్కరించి బ్రాహ్మణోత్తమా! ఏ పుణ్య ప్రభావమువలన మీ కిట్టి యలౌకిక శక్తి లభించినది? అని ప్రశ్నించెను. దయామయు డగు బ్రాహ్మణు డప్పు డిట్లు బలికెను.

రాజా ! నేను ప్రతిదినము శ్రీమద్భగవద్గీత యందలి ద్వాదశాధ్యాయమును బారాయణజేయుచుందును. అందువలన నా కీ యలౌకిక ప్రభావము లభించినది. ఆ ప్రభావము చేతనే నిన్ను బ్రతికించ గలిగితిని. ఈ వాక్యములను విని బృహద్రథ మహారాజు, నాతని కుమారుడును గూడ నా బ్రాహ్మణునివలన ద్వాదశాధ్యాయము నుపదేశమొంది మువ్వరు గలసి యేకకంఠముతో బారాయణ జేసిరి. అంతమున కా మువ్వరు ద్వాదశాధ్యాయ పారాయణమువలన బరమపదము బొందరి. వారినిజూచి పౌరులందఱు గూడ నట్లే యాచరింప మొదలిడిరి.

కావున బార్వతీ ! ఈ పండ్రెండవ యధ్యాయమును నిత్యము బారాయణ జేయుటవలన నవశ్యముగా దేవతాసాక్షాత్కారము, మృతసంజీవనిశక్తియు, సద్గతియుగూడ లభించును.

గీతా ప్రతిభ

త్రయోదశాధ్యాయము

పార్వతీ! త్రయోదశాధ్యాయ మాహాత్యమును జెప్పాచుంటిని. నిశ్చలమానసవై యాకర్ణింపుము. దీనిని శ్రవణము జేయుటచే నంతఃకరణము పవిత్ర మగును.

దక్షిణ దిశయందు తుంగభద్రానదీ తటమున హరిహర పుర మను నగర ముండెను. హరిహరుడను భగవంతు డ పూర్వమున కధిష్ఠానదేవుడై యుండెను. అతనిని సందర్శించిన మాత్రముననే పరమకల్యాణ ప్రాప్తి కలుగును. ఆనగరమందు హరి దీక్షితుండను నొక శ్రోత్రియ బ్రాహ్మణుడు వసించుచుండెను. అతడు వేదవేదాంతపారగుడు, తపశ్శాలి, విద్వాంసుడు నై యుండెను. అతనికి దురాచారిణియు, గుత్సితభాషిణియు నగు భార్య కలదు. ఆమె సదా పతిని, పతియొక్క బంధుజనంబును గుత్సితవచనంబులచే దూషించుచుండును. ఆమె నిరంతరము గామోన్మత్తయై వ్యభిచరించుచుండును. ఇటులుండ నొకనాడు గ్రామమంతయు జనసంకులమై యుండుటచేత నామె యొక యరణ్యమును దనకు సంకేతస్థలముగా నొనర్చుకొనెను. ఆ నాటి రాత్రి కాముకు డొక్కడైన నా యరణ్యమునకు బోలేడు. ఆమెయు రాత్రి తాను నిశ్చయించుకొనిన యరణ్యమునకు బోయి కామోన్మత్తయై ప్రతి అతా గృహమందును బ్రతి వృక్షచ్ఛాయ యందును వెదకి వనమంతయు గలయదిరిగి యెచటను

ఏ యొక విటునీ గానక వివిధప్రలాపములాడుచు విసిరి వేసారి యొక లతాగృహమందు గూర్చుండెను. ఆమె ప్రలాపంబులను విని యచటి గుహాయందుండి యొక వ్యాఘ్రము గర్జించుచు నీవలకు వచ్చెను. వ్యాఘ్రగర్జనమును విని యామెయు దన విటు డెవడో వచ్చుచుండెనని దలంచి యాలతాగృహముచుండి బయటకు వచ్చెను. తోడనే వ్యాఘ్రమూమెపై బడి గోళుచే జీరి చంపివేయుచుండ నామె గంభీరముగా “నోవ్యాఘ్రమా? వ్యర్థముగ నీవు నన్నెందులకు జంపుచుంటివో, యెఱుంగజేసి పిమ్మట నన్ను జంపవలయును. క్షణ కాల మాగుము” అని పలికెను.

మిక్కిలి యాకలి గొనియున్న వ్యాఘ్ర మూమె వచ నములనువిని క్షణకాలమోర్చి మందహాసముతోడ నిట్లు పలి కెను — దక్షిణదేశమందు మలాపహా నదీతీరమున మునిషర్ణా పురమను గ్రామ మొండొండెను. అందు భగవంతుడు పంచ లింగేశ్వరు డను బేరుతో విరాజిల్లు చుండెను. పూర్వ మా గ్రామమున నేనొక బ్రాహ్మణ కుమారుడనై జన్మించితిని. నేనా గ్రామమందు యజ్ఞములు సేయించి యందలి కుత్సితాన్నమును భుజించుట. ధనాశచే వేదవిద్యను విక్రయించి యితరభిక్షుకులకు, బండితులకు గూడ నాభార మేమియు లేకుండ జేయుట, అన్యాయార్జనము జేయుచు నితరులపద్ద ఋణమును జేయుచుండుట మున్నగు చెడ్డపనుల నాచరించుచు గాలము గడపుచుంటిని. ఇటు లుండ గ్రమముగా వార్థక్యము సమీపించుట తల నెరసిపోయి, దంతము లూడి పోయినవి. ఇంద్రియ పటుత్వ మంతరించినది.

దేహము ముడుతలువడియెను. ఇట్లు కాలముగడచుచుండ నేనొక పర్వదిన మందొక తీర్థమునకు బోయి యచట ధూర్తులగు బ్రాహ్మణుల నాహారమును యాచింపదలచి వారివద్దకు బోవుచుంటిని. ఇంతలో నొక శునకమువచ్చినన్నగఱచెను. తోడ నే నేను మూర్ఛ జెంది భూమి మీద బడిముహూర్త కాలముండే మృతి బొందితిని. పిమ్మట యమదూతలచే యమలోకమునకు గొంపోబడి యనేక యాతనల ననుభవించి తిరిగి యిల్లువ్యా ఘమునై జన్మించితిని. నాటినుండియు నీయరణ్యమందువసించుచు బూర్వస్మృతి గలిగియుంటచే సాధువులను, యతులను, బత్రివ్రతలను జంపక దుష్టులను, బాపాత్ములను, కులటలను జంపిభక్షించుచుంటిని. ఇపుడు నీవు కులటవు కావున నాకాహారమ వైతివి. ఇట్లు పలికి వ్యాఘ్రు మామె దేహమును జీల్చిభక్షించివై చెను.

తత్క్షణంబ యమదూతలు వచ్చి యామెను యమ సన్నిధికి గొంపోయిరి. అనంతరమున నామె పాపకృత్యంబులను సాంతముగ విచారణజేసి కోటి కల్పములు, నూరు మన్వంతరములు గడచువర కామెను దహన మను నరకమందు బడద్రోసి యనేక యాతనల ననుభవింపజేసిరి. పిమ్మట మఱల నామె భూమియందు జండాలస్త్రీయై యుద్భవించెను. పూర్వకర్మవాసనచేత నామె చండాలస్త్రీ యయ్యు జారత్వము నాచరించుచునే యుండెను. ఇట్లు కొంతకాలము గడువగా నామెకు రాజయత్ను వ్యాధి, నేత్రరోగము సుద్భవించెను. ఆ వ్యాధులచే బీడితురాలై యామె దన జన్మస్థానమునకు వెడలిపోయెను. అచట జంభకాదేవితో విరాజమానుడై పర

మేల్వారుడు వసించు యాలయమున వాసుదేవుండను బ్రాహ్మ
ణుడు నిత్యము ఆ పరమేశ్వర సన్నిధిని గీతయందలి త్రయో
దశాధ్యాయమును బారాయణ జేయుచుండెను. ఆమెయు
నచటకు బోయి యీ బ్రాహ్మణునిచే బఠింపబడుత్రయోదశా
ధ్యాయమును శ్రవణము జేసెను. తోడనే చండాలదేహమును
వీడి దివ్యదేహమును ధరించి యామె విమానము నధిష్టించి
దేవతలచే సేవింపబడుచు నుత్తమలోకమును బొందెను.

కావున నీ త్రయోదశాధ్యాయమును భక్తితో బారా
యణ జేయువారును, విన్నవారును జన్మజన్మాంతర పాపవిము
క్తులై చండాలత్వము పోయి ఉత్తమగతులను బొందుదురు.

గీతా ప్రతిభ

చతుర్థ శాఖ్యా యము

పర్వతపుత్రీ! ఇపుడు భవబంధములను బాపుకొనుటకు ప్రధానసాధనంబగు బదునాలగవ యధ్యాయ మాహాత్మ్యమును జెప్పచుంటిని. ధ్యానముతోడ నవధరింపుము.

పూర్వము పరమతేజశ్శాలియగు శౌర్యవర్మ యను భూపాలుడు కాశ్మీర మండలమును పాలించుచుండెను. ఆ కాలమందే సింహళ ద్వీపమును సింహళరాక్రముండగు విక్రమ వేతాలు డను మహారా జేలుచుండెను. వీరిద్దఱకు విశేష ముగా మైత్రి కలదు. ప్రేమవశమున నొకనాడు శౌర్యవర్మ తన మిత్రుండగు విక్రమవేతాలునకై రెండు అడ కుక్కలును గానుకగా బంపగా విక్రమవేతాలు డాకుక్కలను గ్రహించి మఱల మదపు టేనుగును, అశ్వమును, మణిభూషణాదికములను దనమిత్రునకు గానుకగ బంపెను. విక్రమవేతాలు డొకనాడు రాజకుమారులతో గూడి యాడకుక్కలను వెంటబెట్టుకొని వేటకు బోయెను. క్రమముగా వనమందు బ్రవేశించి యారాజు మిక్కిలి వేగముగా బరుగిడుచు బారిపోవు చున్న కుందేలు నొకదానిని జూచి దానిని బట్టుకొనుటకై తన కుక్క నొకదానిని విడిచిపెట్టెను. అట్లా కుందేలు బోయిపోయి యొక గోతియందు బడి తిరిగి లేచి పరుగిడుచు పోయి నొక్క ప్రదేశమును బ్రవేశించెను. అప్రదేశమందు హరిణములు వృక్షములనీడలందు నిర్భయముగా దిరుగు

చుండెను. మర్కటముల నైతము చెట్లనుండి రాలిన ఫలములనే భక్షించు చుండెను. సర్ప ములభయమువీడి నెమళ్ళ తెక్కలయందు నిదురించుచుండెను. కరిపోతములు సింహములతోడ నిర్భయముగ గ్రీడించు చుండెను. ఆ సమీప మందొక యాశ్రమమున జితేంద్రియుం డగు వత్సమునీశ్వరుడు వసించుచుండెను. ఆతడునిత్యము గీతా చతుర్దశాధ్యాయమును బారాయణ జేయుచు శిష్యులకు గూఢ నుపదేశించుచుండెను. అమ్మని శిష్యుడొక నాడా యాశ్రమాంగణమున బాదప్రత్యాలనముజేసికొనగా నాజలముచే నచట భూమి బురదయై యుండెను. తరుమబడుచున్న శశక మాప్రకారముగా బరుగిడుచు వచ్చి యులసి యాబురద యందుబడెను. ఆమునిశిష్యుని పాదప్రత్యాల నోదకమును చాకగనే కుండేలు తన దేహమును విడచి, దివ్య రూపమును ధరించి, దివ్యవిమానము నధిష్ఠించి దివికి బోయెను. ఆ శశకమును వెంబడించి పరుగిడుచు వచ్చిన యాడుకుక్కయు దైవవశమున నాపాదప్రత్యాలన జలబిందువుల తనపై బడుటచే నాదేహమును ద్యజించి దేదీప్యమానంబగు నొక దివ్య గంధర్వ స్త్రీరూపమును ధరించి యఖిల గంధర్వులచేతగీర్తింపబడుచు దివ్య విమానము నధిరోహించి స్వర్గమునకు బోయెను.

ఆ సమయమున వేతాలు డటకువచ్చి యా సమాచార మంతయు జూచి యమ్ముని కుమారునకు బ్రణమిల్లి యిట్లు ప్రశ్నించెను — మహాత్మా ! “పశుయోనులందు జన్మించి యజ్ఞానముగా బ్రవర్తించు నీ యాడుకుక్కయు, గుండేలును, దివ్యరూపములను ధరించి యుత్తమ గతిని బొందుటకు గారణ

మేమి? ఈ వృత్తాంతమునువిన నాకెంతయో గుతూహలముగా నున్నది. కావున ననుగ్రహించి యెఱుగజేయుడు.

అవు డా మునిశిష్యు డిట్లు పలికెను— రాజా! ఇయ్యా శ్రమమందు జితేంద్రియుండగు వత్స మునీంద్రుడు నివసించుచుండెను. ఆయన నిత్యము గీతాచతుర్దశాధ్యాయమును భక్తితో బారాయణ జేయుచు మాకు గూడ నుపదేశించుచుండును. నేను వారికి శిష్యుడను. నేనుకూడ వారి యాజ్ఞానుసారముగ గీతా చతుర్దశాధ్యాయమును బారాయణ జేయుచుండును. నే నింతకు బూర్వ మిచట బాదప్రత్యాలనము జేసికొంటిని. నిత్యము జతుర్దశాధ్యాయమును బఠించుచుండచే బరమపూతమగు మదీయ పాదోదకమందు బడి యీకుక్కయు, గుండేలును బరమపదమును బొందినవి.

రాజా ! ఈ శునీ శశకంబుల పూర్వవృత్తాంతమును గూడ జెప్పెద నాకర్జింపుము — పూర్వకాలమందు మహా రాష్ట్రదేశమున బ్రత్యుదక మను నొక గ్రామముండెను. అందు గపటశీలుండగు గేశవుడను నొక బ్రాహ్మణు డుండెను. అతనికి దుశ్శీల యగు విలోభన యను భార్య కలదు. ఆమె కామోన్మత్తయై స్వేచ్ఛగా విహరించుచుండ గేశవుడు కోపము జెంది యెకనా డామెను వధించెను. ఆ స్త్రీహత్యా పాతకంబువలన నా బ్రాహ్మణు డిట్లు శశకమై జన్మించెను. ఆమెయు నాడుకుక్కయై జన్మించినది.

ఈ కథనమంతయు విని రాజు ఆశ్చర్యచకితుడై యమ్మునివలన దాను గూడ గీతా చతుర్దశాధ్యాయము నుప

దేశమందెను. నాటినుండియు భక్తితో జతుర్దశాధ్యాయమును
బారాయణ జేసి వేతాలుడు కూడ సంతమునకు మోక్షమును
బొందెను.

కావున నీ పదునాలుగవ యధ్యాయమును బారాయణ
జేయుటచే మూనవులు స్త్రీహత్యాపాతకము, జారత్వదోషము
మున్నగు పాతకముల నశింపజేసికొని యుత్తమగతులను బొందు
దురు. ఇందెంతమాత్రమును సందియములేదు.

గీతా ప్రతిభ

పంచదశాధ్యాయము

గరినందినీ! పరమ పవిత్రతంబగు బంచదశాధ్యాయమును వివరించు చూటిని. సాదరముగ నాకర్ణింపుము.

పూర్వము గౌడదేశమును కృపాణనరసింహు డను రాజు పాలించు చుండెను. అతనివద్ద మిక్కిలి బరాక్రమశాలి యగు సేనాపతి యొకడు గలడు. అతడు యుద్ధమందు దేవతలను గూడ జయించు పరాక్రమము కలవాడు. సర్వకళాకుశలుండగు నాతినిని జనులు సగభభేరుడు డని పిలుచుచుందురు. ఒకనా డాతని మనమందు 'పుత్రసహితముగా నారాజును జంపివైచి యా రాజ్యమును దాను స్వీకరింపవలయు' నను దుర్బుద్ధి జనించెను. తన యభీష్టము సిద్ధింపకుండగనే దైవవశమున నాతడు మృతి బొందెను. అట్లు మృతి బొంది పూర్వకర్మానుసారముగా నాతడు సింధు దేశమున మిక్కిలి తేజోవంతమైన యశ్వమై జన్మించెను. ఆ యశ్వమును గౌడదేశమందలి వైశ్యు డొక డనేకరత్నముల నిచ్చి కొని తన గ్రామమునకు గొనిపోయి యటనుండి కృపాణనరసింహుని యాస్థానమునకు దీసికొనిపోయెను. భటు లీ వృత్తాంతమును రాజునకు నివేదింప నత డాయశ్వమును అశ్వశాస్త్రవేత్తలచే బరీక్షింపజేసి సర్వలక్షణ సంపన్నంబై యుంటుందే వైశ్యున కచంత ధనము నిచ్చి యా యశ్వమును

దానుగ్రహించెను. యథార్థముం దాయశ్వము ఉచ్చైశ్రవమును మించిన లక్షణములు కలిగియుండెను.

ఇటులుండ నొక నాడు కృపాణ నరసింహు డాయ శ్వము నధిష్ఠించి వేటకు బోయెను. ఆ యశ్వము మిక్కిలి వేగశాలి యగుటచే నైశ్యమును వెనుక విడచి తాను ముందుగ బోయి యరణ్యమున బ్రవేశించెను. అందా రజు చాల దూరప్రయాణము జేసి మిక్కిలి నష్టి గొనియుండుటచే నొక జలాశయము తటమందు గుట్టమును డిగ్గి దానినొక వృక్ష మున బంధించెను. తానును జలమును ద్రావ నా జలాశయ మునకు బోవుచు బ్రమాదవశమున గాలుజాటి యొక రాతి మీద బడెను. అచట నొక యాకు మీద శ్రీమ ద్భగవద్గీతా పంచదశాధ్యాయమందలి యర్థ శ్లోక భాగము వ్రాయబడి యుండెను. దాని నా రాజు చూచి విశదముగా జదివెను. ఆ పరమాత్మరముల నా యశ్వము విని తోడనే తన యీ దేహమును విడిచి దివ్యరూపమును ధరించి రాజు చూచుచుండగనే దివ్యవిమానము నధిరోహించి విష్ణులోకమును బొందెను.

పిమ్మట రాజా శిలావేదికపై గూర్చొని యనతి దూరమున నొక దివ్యాశ్రమమును గాంచెను. రాజు ఆయాశ్రమము నకు బోయి యందు నివసించుచున్న విష్ణుశర్మ యను బ్రాహ్మణుని గనుగొని భక్తితో నమస్కరించి యిట్లు పలికెను.

విప్రోత్తమా ! నేను చూచుచుండగనే నా యశ్వము తన దేహమును వీడి దివ్యదేహమును ధరించి నైకుంతమును

బొందెను. ఇందులకు గల కారణమేమియో, యానతీయ
గోణుచున్నాను'. అప్పుడు త్రికాలవేది యగు విష్ణుశర్మ యిట్లు
పలికెను.

రాజా! పూర్వము నీవద్ద సరభభేదం డను సేనా
పతి యుండెను. అత డొక సమయమున దుర్బుద్ధిచే బుత్ర
సహితముగ నిన్ను జంపి యారాజ్యమును దాను గ్రహింప
వలయునని తలంచెను. అట్లు తలచి ఈదకాతడే మృతి
బొందెను. ఆ దురాలోచన దోషముచేత నాత డిటు లశ్వమై
జన్మించెను. ఇప్పుడు నీచే జనువబడిన గీతా పంచదశాధ్యాయ
మందలి యర్థ శ్లోకభాగమును వినుటచేత నీ యశ్వదేవా
మును విడచి యతడు స్వర్గమును బొందినాడు.

ఇది యంతయు విని రాజు తన పరివారముతో గూడ
భక్తి పురస్కరముగా విష్ణుశర్మకు నమస్కారముజేసి, యాతని
వలన గీతా పంచదశాధ్యాయము నుపదేశ మంది. యాతని
యానుమతిని బొంది తన పురమునకు వెడలిపోయెను. అనంత
రమున మంత్రి సమక్షమందు రాజ్యమును దన కుమారుడగు
సింహబలునకు బట్టముగట్టి తాను నిత్యము భక్తితో గీతా
పంచదశాధ్యాయమును బారాయణ జేయుచు దుదకు
మోక్షమును బొందెను.

కావున నీ పంచదశాధ్యాయమును బారాయణ జేయు
వారును, బశుమోనియందు జన్మించియు శ్రవణము జేయు
వారును గూడ సర్వపాప విముక్తులై తరించుదురు.

గీతా ప్రతిభ

పోడశాధ్యాయము

[పేయసీ ! ఇప్పుడు పరమపనిత్ర మగు పోడశా
ధ్యాయ నూహాత్మ్యమును జెప్పుచుంటి. సాదరముగా నవధ
రింపుము.

ఘోరమండలమందు పూర్వము సౌరాష్ట్రమును నొక
నగర ముండెను. ఖడ్గబాహుండను రాజునగరము నేలుచు
ండెను. అతని వద్ద యమితబలశాలి యగు నొక యోధుడు
కలదు. ఆ మత్త గజమునకు వారు అరిమర్దన మని పేరు
పెట్టిరి. ఒకనా డాగజము గొలుసులను ద్రెంచుకొని యుక్కు
స్తంభములను విరుగగొట్టి బజారు వెంట బడియెను. వెంటనే
నూపట్టిడు దానిని బంధించుటకై రెండు డాయుధములను జేత
ధరించి గజమును వెంటబడించెను. అత డనేక ప్రయత్నములు
చేసి దానిని బట్టుకొనలేక భయముచే దూరమునుండి
చూచుచు నిలచి యుండెను. ఇంతలో రాజుగూడ నా సమా
చారమును విని యచటకు వచ్చెను. తానుగూడ వివిధ
ప్రయత్నములు చేసి చూచెను. కాని యా మహాబలము గల
మత్తగజము వశము కాలేదు. ఆ సమయమున జనులందఱు
నాగజమెవ్వరి నేమి చేయునో యని భయముతో జూచు
చుండిరి. ఇంతలో నొక బ్రాహ్మణుడు స్నానముచేసియాచూర్ణ
మున బోవుచుండెను. పౌరు లాయనను జూచి అయ్యో !
మీరటు పోవలదు. ప్రమాదము వాటిల్లును' అని పలికిరి.

నా రెంత జెప్పుచున్ననులెక్కజేయక నా బ్రాహ్మణుడామార్గముననే పోయి నిర్భయముగా గజమును సమీపించి తన చేతితో దాని శరీరమును నిమర సాగెను. అదిచూచిరాజు, సేవకులు, పౌరులు నెంతయో యాశ్చర్యమందిరి. రాజపుడు బ్రాహ్మణుని సమీపించి మిక్కిలి భక్తితో నమస్కరించి 'బ్రాహ్మణోత్తమా! తా మిపుడిట్టిభయంకర గజముతోడ గుళలశ్రశ్మలు చేసిగొప్ప యశాశీక కార్యము నొనర్చితిరి. ప్రభో! తాము ఏదేవతను గొల్చి యే మంత్రమును జపించి యీ యశాశీక సిద్ధిని బడసితిరి? అని యడిగెను.

అప్పుడు బ్రాహ్మణు డిట్లు ప్రశ్నత్తర మిచ్చెను—
రాజా! నేను ప్రతిదినమునను శ్రీమద్భగవద్గీతా షోడశాధ్యాయమును బారాయణ జేయుచుందును. అందువలననే నాకీ సిద్ధి కలిగినది. ఇటులా బ్రాహ్మణుని వచనంబులు విని రాజు కంటచే గజము వచటనే విడచి యాయనను దన భవనమునకు కొనిపోయెను. ఒక సుముహూర్త సమయమున నతడు లక్ష సువర్ణముద్రలను గొనితెచ్చి యా బ్రాహ్మణునకు గురుదక్షిణగా నిచ్చి, యాయనవలన గీతా షోడశాధ్యాయమును నుపదేశముచెను. నాటినుండియు రాజు ఆ షోడశాధ్యాయము బారాయణ జేయసాగెను. మొదటి దివసమున రాజు ఒక్కశ్లోకము మాత్రమును బఠించి తన యేనుగును జూచు దలంపున గజ శాలకు బోయెను. మావటి వానిచే దాని బంధంబులను దీసి వేయించి యతడు నిర్భయముగా నా గజమును సమీపించెను. బంధములు లేకున్నను నా యేనుగెంత మాత్రము జలంపక మిక్కిలి సాధుభావమును వహించి నిలచి యుండుటను జూచి

రాజు అత్యంత విస్మితుడయ్యెను. ఆతడిది యంతయు గీతా మహత్త్వమే' యని తలంచెను. ఇట్లు కాలము గడచుచుండ గ్రమముగా వార్ధక్యము సమీపించుటచే రాజ్యకాంక్ష తగ్గ నాగెను. అతడు తన జీవితమును దృఢముగా నెంచి గీతా పోడశాధ్యాయమే తన పాలిటి కల్పవృక్షమని నిశ్చయించు కొని రాజ్య భారమును దన కుమారున కప్పగించెను. ఇట్లా ఖడ్గబాహును నిత్యము నమితభక్తితో గీతా పోడశాధ్యాయమును బారాయణముజేయుచు సంతమునకు బరమ పదమును బొందెను.

కావున నీ గీతా పోడశాధ్యాయము నెవ్వరు మిక్కిలి భక్తితో బారాయణము జేయుదురో, వారు గజసమాన బలమును, అమిత సాహసమును, సర్వసుఖములను బొందుటయే కాక సంతమునకు యోగిజన దుర్లభంబగు మోక్షమునుగూడ బొందుదురు.

గీతా ప్రతిభ

సప్తదశాధ్యాయము

పరమేశ్వరుడు:-- ప్రేయసీ ! ఇంత దనుక పోక శా
ధ్యాయ మాహాత్మ్యమును శ్రవణము జేసితివి. పూర్వాధ్యాయ
మందు జెప్పబడిన ఖడ్గబాహుని పుత్రుని వద్ద దుశ్శాసనుండను
నొక భృత్యుడుండెను. అత డా మత్తగజమును సాధింపనెంచి
దానివద్దకు బోయి సాధింపజాలక దానియా ఘాతంబులచే దానే
న్ముతిబొంది పూర్వ కర్మానుసారముగా మఱల గజమై జన్మిం
చెను. సిమ్మట నా గజ మెచ్చటనో దైవవశమున గీతా సప్త
దశాధ్యాయమును శ్రవణము జేసి ముక్తి బొందెను.

పార్వతి:-- నాథా ! పూర్వ మాదుశ్శాసను డెవరు?
అతనికి గజత్వమెట్లు ప్రాప్తించెను? అతడు సప్తదశాధ్యాయము
నెట్లు లాకర్ణింప గలిగెను? ఇది యంతయు సవిస్తరముగ విశదీక
రింపుడు.

పరమేశ్వరుడు:-- పూర్వ మా దుశ్శాసనుడు మాండ
లిక రాజపుత్రులతోడ నొకసారి పండెము వైచి యాగజము
నధిష్ఠించి యతివేగముగ బోవుచుండెను. అట్లు పోవుచుండ
నతడు ప్రమాదవశమున జారి క్రిందపడి ప్రాణావశిస్టు డయ్యెను.
ఆగజ మతికోపముతో నాతని దేహమునుండి ప్రేవులను, అస్థి
కలను కూడ బెకలించి యాతని జంపివైచెను. సిమ్మట నాతడు
సింహలాఢీశ్వరుండగు జయదేవుని యాస్థానమున గజమై
యుద్భవించి చాలకాలము గడపెను. ఒక సమయమున నా

జయ దేవు డా గజమును దనకు పరమమిత్రుడగు ఖడ్గబాహు నకు గానుకగా బంపెను. ఆ ఖడ్గబాహుడును దన యాస్థానము న కొక కవీశ్వరుడు వచ్చి కొన్ని సమన్యాశ్లోకములను జదువగా నాగజము నాతనికి బహూకరించెను. ఆ కవీశ్వరుడును ఆగజమును మాలవ దేశాధీశ్వరునకు విక్రయించెను. ఇట్లుండగా నాగజ మనివార్యం పగు జ్వరముచే బీడింపబడి యాహార నిద్రాపానంబులను విడచి నిరంతరము స్థాణువు వలె బడియుండి యశ్రుధారలను విడువసాగెను. వెంటనే మావటీండ్రివృత్తాంతమును రాజుకు నివేదించిరి. అప్పుడు రాజు గజ చికిత్సా విశారదులగు వైద్యుల గొందఱను వెంట బెట్టుకొని గజమును జూచుటకై గజశాలకు వచ్చెను. మహారాజును జూచి యాగజ మాశ్చర్య ముట్టిపడు నటుల మనుష్యవాక్కున నిట్లు పలికెను. భూపాలా! ఈవైద్యుల వలనను, నౌషధంబుల వలనను నేమి ప్రయోజనము? నీ విపుడు తక్షణంబ గీతాసప్త దశాధ్యాయమును బారాయణ జేయు నొక బ్రాహ్మణు నిటకు రప్పించిననో యా సప్తదశాధ్యాయ జపముచేత నా యీ రోగ మవశ్యంబుగా బ్రశాంతి బొందును. అనుటయు నమ్మాశవాధీశ్వరు డట్లే యొక విప్రుని రావించి యతనిచే గీతా సప్తదశాధ్యాయ జపము జేయింపగా వెంటనే యాగజము తన దేహమును విడచి దివ్యరూపము దాల్చి దివ్యవిమానము నలంకరించెను. రాజు చూచి యాశ్చర్యాన్వితుడై యాదివ్యరూపధారుడగు దుశ్శాసనుని జూచి 'ఓయీ! పూర్వము నీవు ఏజాతియందు జన్మించితివి? అపుడు నీవు ఏయే కర్మల నాచరించితివి? నీవు గజయోని

యందు జన్మించుటకు గారణమేమి?' యని ప్రశ్నింప నతడూ
తన పురావృత్తము నంతను రాజున కెఱింగించి పిమ్మట వైకుంఠ
మును బొందెను.

అది మొదల మా లవభూపతి గూడ గీతా సప్త
దశాధ్యాయమును బారాయణ జేయుచు నత్యల్ప కాలముననే
మోక్షమును బొందెను.

కావున నో పర్వతపుత్రీ ! ఈ గీతా సప్తదశాధ్యాయ
మును బారాయణ జేయుటచే బలుయోని యందు జన్మించిన
వారు కూడ ముక్తిబొందుదురు. మఱియు నెన్ని యావధము
లకును నివారణ గాక యుండెడు మహావ్యాధులు కూడ
బ్రశాంతము లగును.

గీతా ప్రతిభ

అష్టాదశాధ్యాయము

భగవన్ ! తాము పరమ పవిత్రముగు బ్రహ్మచర్యమును వినిపించితిరి. పదు నెనిమిదవ యధ్యాయ మాహాత్మ్యమును గూడవినవలెనని కోరిక కలుగుచున్నది. కావున ననుగ్రహింపుడు.

గిరినందినీ ! చిన్మయానంద సుధాధారను బ్రవహించు నష్టాదశాధ్యాయము వేదములలో నుత్తమమైనది. ఇది సర్వ శాస్త్ర సారభూతము, సంసార వాసనాలతలను ఛేదించునది. సిద్ధులకు బరమ రహస్యము. అవిద్యను నాశ మొందించును. శ్రీమహావిష్ణువునకు బరమ పదము. వినేకలతకు మూలము. కామ కోపాద్యరిషడ్వర్గ నాశనము. ఇంద్రాదులకు విశ్రామ స్థానము. సనకసనందనాదులకు మనోరంజకము. సర్వరోగ నివారణ సంజీవిని. అట్టి యీ యధ్యాయమును బఠించిన మాత్రము ననే యిమదూతలు గర్జించుటమాని పటాపంచలై పోవుదురు. చార్వరీ ! ఇంతకంటె నధిక తరముగు బరమ రహస్యము వేరొకటి లేదు. దీనివలన ద్రివిధ తాపములచే దపించు మనుజుల తాపము లడంగును.

దేవతలలో నింద్రుడివలెను, రసములలో నమృతము వలెను, బర్హతములలో శైలాసము వలెను, నక్షత్రములలో జంద్రుడు వలెను, తీర్థములందు బుష్కరమువలెను, పుష్పములలో బద్మమువలెను, బత్రివ్రతలలో నరుంధతివలెను, గ్రతువులందు

దశ్యమేధము వలెను, నుద్యానవనములలో నందనోద్యానము వలెను, ఏకాదశ రుద్రులలో వీరభద్రుడు వలెను, గాలములలో బరమేశ్వరుడు వలెను, పశువులందు గామధేనువు వలెను, మునులలో బ్రహ్మవేత్తయగు వ్యాసుడు వలెను, దానములందు భూదానము వలెను, లోకములందు వైకుంఠము వలెను, అధ్యాయము లన్నిటియందు నీయష్టాదశాధ్యాయము లోకోత్తరమైనది. సర్వతీర్థముల యొక్కయుబుణ్యా మీ దిమిడియున్నది. ఇది పర్వతంబులవలె బెరిగియున్న పాపరాశులను ఊణకాలములో నశింప జేయును. దీని కుదాహరణంబుగా బురా తన ఇతిహాస మొకటికలదు. చెప్పుచుంటిని. సాదరముగా నవధరింపుము. దీనిని శ్రవణము జేసిన తోడనే జీవులన్నియు సర్వపాప విముక్తి భొందును.

పూర్వము మేరుపర్వత శిఖరమున నా వినోదార్థమై సృష్టికర్తచే 'నమరావతి' యను పట్టణము నిర్మింపబడియెను. అచట సమస్త దేవతలచేతను గీర్తింప బడుచు శచీదేవితో గూడి యింద్రుడు విరాజమానుడై యుండెను. ఒక దినమున విష్ణుదూతలచే సేవింపబడుచు తన సన్నిధి కేతెంచుచున్న ఒక పురుషుని యాశ్చర్య చకితుడై చూచెను. ఆ నూతన పురుషుని తేజములు జూడలేక సింహాసనము నుండిగ్రింద బడియెను. పిమ్మట దేవతలు, దేవదూతలును గలసి యా పురుషు నా సింహాసనము నెక్కించి యా స్వర్గరాజ్యమునకు బట్టభద్రుని గావించిరి. దేవాంగనలు దివ్యగానము జేయుచు రత్న హారతు లిచ్చుచుండిరి. ఋషిసంఘములు వేదాశీర్వచనములను బలుకుచుండెను. రంభ మున్నగు నప్పరస లా నూతన పురు

ఘని యెడట నృత్యము జేయసాగిరి. గంధర్వులు మంగళ గాన మొనర్చుచుండిరి. పూర్వ మిందు డనుభవించిన భోగ ములన్నియు నాత డనుభవించు చుండెను. ఈ చిత్రమును జూచి మహేంద్రు డిట్లాలోచించెను—

అహా ! ఏమి యదృష్టము ! ఇట్టి మహాభోగమునకు గారణ మేమై యుండును ? ఇతడు నావలె గ్రతుశతము నాచరింప లేదు కదా ! ఇతడెన్నడును బాంధుల సౌకర్యము నకై వృక్షములను బాతించుట గాని, బావులు త్రవ్వించుట గాని, ఆకలి గొన్నవారికి బట్టె డన్నము బెట్టుట గాని, ధర్మ శాలలు స్థాపించుట గాని, తీర్థయాత్రలు జేయుటగాని, యాచ రింపలేదు. అట్టి తఱి నిట్టి భాగ్య మీతని కెట్లు చేకూరెను? అని యిట్లు చింతించి నిజవృత్తంబరయ క్షీర సముద్రమున మోగనిద్రాముదితుడై యున్న విష్ణువును సమీపించి సమ స్కరించి యిట్లు పలికెను.

లక్ష్మీనాథా ! పూర్వము నేను మీ యాజ్ఞానుసార ముగా నూరు యజ్ఞములు చేసి యీ యింద్రపదమును సంపా దించు కొంటిని. ఇప్పుడు వేటొక పురుషుడు వచ్చి నా సింహా సనము నధిష్ఠించి యింద్రభోగముల ననుభవించుచున్నాడు. అత డెవడు ? అతని కీ యింద్రాధిపత్య మెట్లు లభించినది ? ఈవిషయమును గోరుచుంటిని. దయయుంచి యనుగ్ర హింపుడు.

అప్పుడు శ్రీహరి యిట్లనెను — ఇంద్రా ! అతడు నిత్యము గీతయందలి యష్టాదశాధ్యాయములోని యైదు శ్లోక

ములను భక్తితో బఠించు చుండును. దానివలననే యీతని కీ యింద్రపదవి లభించినది. ఈ యష్టాదశాధ్యాయము పుణ్యములకు శిరోమణివంటిది. నీవు కూడ దాని నాశ్రయించి మఱల నీ స్థానమును బొందుము.

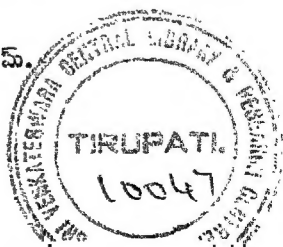
అదివిని యింద్రుడు మంచినాథన సమకూరెనని సంతసించి బ్రాహ్మణవేషము దాల్చి భూలోకమున గాళిక యను నొక గ్రామమునకు బోయెను. అచట గోదావరీ తటమున నొకచో ధర్మాత్ముడు, వేదవేదాంగ విదుడు, దయాసముద్రుడు, జితేంద్రియుడు నగు బ్రాహ్మణు డొకడు నిత్యము గీతాష్టాదశాధ్యాయమును బారాయణ జేయుచుండెను. ఇంద్రుడా విప్రుని కడకేగి ప్రణామ మాచరించి యీతనివలన నష్టాదశాధ్యాయము నుపదేశ మొంది భక్తితో బారాయణ జేసెను. దాని వలననే తుద కింద్రుడు విష్ణునాయుజ్యమును బొందెను. కావున నీ యష్టాదశాధ్యాయము మహర్షుల పరమతత్త్వమని చెప్పబడుచున్నది.

పార్వతీ ! అపార మహాత్మ్య పూర్ణంబగు నీయష్టాదశాధ్యాయ మాహాత్మ్యము పూర్తియైనది. ఈ యధ్యాయమును శ్రవణమొనర్చిన మాత్రముననే సమస్త దురితములు నశించి పోవును. ఇట్లు నీయందలి ప్రేమవశమున, పాప నాశకరంబగు గీతామాహాత్మ్యము సంతయు నుపదేశించితిని. ఈ యధ్యాయము నెవ్వడు శ్రద్ధాభక్తియుతుడై శ్రవణము జేయునో యతడు సర్వయజ్ఞములను జేసిన ఫలమును బొందును.

కలిలో మానవజన్మకు దరణోపాయము లనేకము లున్నవి. అందలి యే యుపాయము నవలంబించినను మానవుడు తరించగలడు. శ్రీకృష్ణ ముఖారవిందముచుండి వెలువడిన యీ గీతా గంగోదకమును బానముజేయనివాని జన్మ యేల? మానవ జన్మకు బరమావధి ముక్తిని బొందుటే. అట్టి తరుణమును బోగొట్టు కొన్నచో మఱల నీ మానవజన్మ లభించుట కడుదుర్లభము. కలిలోజనులల్పవయస్కులు. వారి నుద్ధరించుటకే భగవంతుడీ గీతను సృజించెను. అతడు 'గీతయందలి ఒక యథ్యాయమును గాని, ఒక శ్లోకమునుగాని, శ్లోకార్థ భాగమునుగాని, శ్లోకమందలి ఒక పాదమునుగాని భక్తితో బఠించిన మనుజు డుత్తమగతిని. బొందగలడు' ని స్వయముగా జెప్పియుండెను. కావున నీ గీతామహత్త్వమునెవ్వడు వర్ణింపగలడు? కలిప్రజలు తరించుటకు గీతాపారాయణమును మించిన సాధన మెద్దియును. లేదు.

సర్వ ధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామే కం శరణంప్రజ,
అహం త్వా సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మామగః.

ఇతి శివమ్.

సాధన గ్రంథ మండలి ప్రచురణలు

కుండలినీ సాధనానుభవము	4-00	భగవన్నామ మహిమ	1-00
పరమ సాధన	1-25	భద్రాయువు చరిత్ర	3-00
అద్వైత మకరందము	1-75	ఈశావాస్యోపనిషత్తు (శాన్తాద్వైత	
జగదురుదోధలు 1-10 భాగాలు	54-00	దర్శనవ్యాఖ్యానము)	4-00
గీతాకదంబము అవ దశము	1-75	శ్రీ త్రిపురా రహస్యము	4-00
వినియోగ త్రిక (తులసీదాసు		శ్రీ శేషాద్రిస్వామి చరిత్ర	5-00
50 చిత్రములతో)	6-00	బాలరామాయణము (50 చిత్రములు)	2-00
అరవిందునిపురుషో త్తమ తత్వము	1-50	హరేరామ భజనమాల	0-40
భారతీయ తత్వశాస్త్రము 1 భా.	5-00	శ్రీరామ జయరామ	
" " 2 భా.	5-00	జయజయరామ భజనమాల	0-25
శ్రీరామ పూజావిధానము	0-75	అష్టాదశ శ్లోక గీత	0-50
తులసీ గోపూజ	0-80	అద్భుత రామాయణము	8-00
అసహృతవాణి	1-50	ఈశావాస్యము (శంకరభాష్యము)	1-00
అవధూత సూక్తులు	1-00	శృంగేరి భారతి	5-00
భారతీనిరు క్తి (వేదస్వరూప		శ్రీ రమణాశ్రయ	4-00
దర్శనము)	25-00	రమణతత్త్వాలు	0-75
వేలుపువంద	0-50	అవధూత లేఖలు	3-00
నేపాలయాత్ర (చిత్రములుమ్యూపు)	1-50	అష్టాదశ శ్లోక గీత (బీకాతాత్పర్య	
హరినామమహిమ శతకము	0-30	విశేషార్థములు)	1-25
భగవన్నామ సంకీర్తన క్రొత్త మార్పు	4-00	గురుశిష్యులు (శ్రీ రామకృష్ణ	
శివపద మణిమాల	0-30	వివేకానందులదర్శితలు)	3-00
కనకదురానందలహరి	0-25	భక్తి తత్వ త్రము	3-00
గణేశ సహస్రనామస్తోత్రము	0-50	తైలానవానకరావలంబనస్తోత్రము	1-00
హనుమాన్ చాలీసా (నచిత్రములు)	0-75	భావనోపనిషత్	5-00
నామవందనము	1-50	శ్రీ మచ్చంకరభగవత్పాదచరిత్ర	
తై వల్యనవనీతము	2-50	(! ప్రకరణములు, 500 పేజీలు)	20-00
శ్రీ జానకీ త్రిశతి	3-00		

10047

T. T. D. THEOPHANI

RG 65.6:9
35F24